

ဝန်ခင်း

Read on the move

မြသန်းတင်

ရှားလော့ဟုမ်း၏ နောက်ဆုံးဦးညွတ်ခြင်း

အခန်း (၁)

ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်၏ ဇာတ်ဆောင်စရိုက်

ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုများ တွင် စုံထောက် ရှားလော့ဟု မ်း ပြီးသည့် နောက် အရေးကြီးသည့် ဇာတ်ဆောင်မှာ ဒေါက်တာဝပ်ဆင် ဖြစ်လေသည်။ ။ ရှားလော့ဟု မ်း လိုက်ခဲ့သည့် အမှုများကို မှတ်တမ်းတင်သူမှာ ဒေါက်တာဝပ်ဆင် ဖြစ်လေရာ ဒေါက်တာဝပ်ဆင် မရှိလျှင် ရှားလော့ဟု မ်းလည်း မရှိနိုင် ဟူ၍ ပင် ပြောနိုင်လေသည်။ ။

စာရေးဆရာ ဆာအာသာ ကိုနင်ဒိုင်းလ်၏ ဖော်ပြချက်အရ ဒေါက်တာဝပ်ဆင်သည် လန်ဒန်တက္ကသိုလ်မှ ဆေးပညာ ဒေါက်တာဘွဲ့ကို ရခဲ့ပြီးနောက် စစ်တပ်ထဲသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ ။ စစ်တပ် ဆရာဝန်အဖြစ် အိန္ဒိယ တပ်မတော်တွင် ဝင်ရောက် အမှုထမ်းနေစဉ် အာဖဂန် စစ်မြေပြင်သို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။ ။ အာဖဂန်စစ်မြေပြင်တွင် ဒဏ်ရာရလာခဲ့သည့် အခါ ဒေါက်တာဝပ်ဆင်သည် တပ်မှ ပင်စင်ဖြင့် ပြန်လာခဲ့ပြီး လန်ဒန်မြို့တွင် ဆေးခန်းကလေးတစ်ခန်း ဖွင့်၍ ဆေးကုသားခြင်းဖြင့် အသက်မွေးမည် ပြုသည်။ ။ သို့ရှိနေစဉ် မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ဖြစ်သည့် စတင်းဖို့ ဧါ ဆက်သွယ်ပေးချက်အရ ရှားလော့ဟု မ်းနှင့် တွေ့ပြီး ဘေကာလမ်း၊ ၂၂၁ ဘီတွင် အခန်းစပ်တူ ငှား၍ နေကြသည်။ ။ ဒေါက်တာဝပ်ဆင်သည် ရှားလော့ဟု မ်းနှင့် အတူ ဘေကာလမ်း တိုက်ခန်းတွင် အတူ နေထိုင်ခဲ့ပြီးနောက် အိမ်ထောင် ကျသွားခဲ့သည်။ ။

“ စိတ်ကောင်း သဘောကောင်းရှိသည့် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး ဒေါက်တာဝပ်ဆင်မှာ ကျွန်ုပ်ကိုစွန့်ပစ်ကာ သူ့မိန်းမနောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားခဲ့လေပြီ။ ။ ဤသည် မှာ ကျွန်ုပ်နှင့် နှစ်ရှည်လများ ပေါင်းသင်းလာသည့် အတောအတွင်း ဝပ်ဆင်၏ တစ်ခုတည်း

သော ကိုယ်ကျိုးကြည့်မှုဟု ပင် ဆိုချင်ပါသည်။ ယခုကား ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေပြီ။” ဟု ရှားလော့ဟု မ်း ကိုယ်တိုင်ရေးသည့် ဟန်ဖြင့် တင်ပြသော The Blanched Soldier ဝတ္ထုတွင် ကိုနင်ဒိုင်းလ်က ရေးခဲ့သည်။

A Study in Scarlet ဝတ္ထုတွင် ဆာအာသာ ကိုနင်ဒိုင်းလ်က ဒေါက်တာဝပ်ဆင်၏ ဇနီးအကြောင်းကို အတော်အတန် ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် မေရီမော်စတန်နှင့် ၁၈၈၈ ခုနှစ် တွေ့ခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်၌ မေရီမော်စတန်မှာ အသက် ၂၇ နှစ် ရှိလေပြီ။ မေရီမော်စတန်သည် အိန္ဒိယတပ်မတော် ဗိုလ်ကြီးတစ်ဦး၏ သမီးဖြစ်၍ ငယ်စဉ်ကပင် မိဘများ ကွယ်လွန်ခဲ့ကြသည်။ မေရီ မော်စတန်သည် အက်ဒင်ဘာရာတွင် ပညာသင်ကြားခဲ့ပြီးနောက် မစ္စက်စီစီ ဖောရက်စတား ဆိုသူ အမျိုးသမီးကြီး တစ်ယောက်၏ အိမ်တွင် ကလေးများကို အုပ်ထိန်းသူ စာပြဆရာမ လုပ်ခဲ့သည်။ ၁၈၈၉ ခုနှစ်တွင် ဒေါက်တာဝပ်ဆင်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ သူနှင့် လက်မထပ်မီ ကလေးတွင် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ပက်ဒင်တန် ဘူတာအနီးတွင် ဆေးခန်းကလေး တစ်ခန်းကို ဒေါက်တာ ဖာကူးဟား ဆိုသူထံမှ ဝယ်ယူလိုက်ကာ ဆေးကုသည့် လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်သည်။

ရှားလော့ဟု မ်းနှင့် အတူ ဘေကာလမ်း တိုက်ခန်းတွင် နေခဲ့စဉ်က ဒေါက်တာဝပ်ဆင်၏ ဝင်ငွေ မည်ရွေ့မည်မျှ ရှိသည်ကို ဖော်ပြထားခြင်း မရှိ။ ဒေါက်တာဝပ်ဆင် ကိုယ်တိုင်မှာ လည်း ဆေးကုသသည့် လုပ်ငန်းကို ကောင်းစွာ လုပ်ကိုင်ခြင်း မရှိသေးဘဲ ရှားလော့ဟု မ်းနှင့် အတူ မှုခင်းများကို လိုက်လံစုံစမ်းရာတွင် ပါဝင်သည် ကိုသာ တွေ့ရသည်။ အလုပ်အကိုင် မည်မည်ရရ မတွေ့ရ။ ဒေါက်တာဝပ်ဆင်သည် စစ်တပ်မှ ရသော ပင်စင်ကလေးဖြင့်ပင် ထိုင်စားနေဟန် တူသည်။ သူသာမက ရှား

လော့ဟု မ်းမှာ လည်း ထိုအချိန်က အမှုများ အတွက် ပြောပလောက်
အောင် ဉာဏ်ပူဇော်ခ မရချေ။ ထိုကာလအတွင်း ရှားလော့ဟု မ်း မြိုးမြိုး
မြက်မြက် ရဖူးသည့် ဉာဏ်ပူဇော်ခမှာ ဘိုဟီးမီးယား ဘုရင်ထံမှ ရသည့်
ဉာဏ်ပူဇော်ခ ပေါင်တစ်ထောင်၊ ဟိုဒါနက်ဆီ မြို့စားကြီးထံမှ
ပေါင်ခြောက်ထောင်နှင့် ဂျာမန်အမတ်ကြီး ဗွန်ဘော့ဂ်ထံမှ ပေါင်ငါးရာ
တို့ သာ ဖြစ်သည် ။ များများ စားစားရသည့် ဉာဏ်ပူဇော်ခများ လည်း ရှိ
ကောင်း ရှိပေလိမ့်ဦးမည်။ သို့ရာတွင် ဒေါက်တာဝပ်ဆင် သည် ထိုအမှု
သုံးခုမှ အပ အခြား အမှုများ တွင် ရှားလော့ဟု မ်း ငွေမည်မျှရသည် ကို
ဖော်ပြခြင်း မရှိခဲ့။

ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ရှားလော့ဟု မ်းနှင့် အတူ နေခဲ့သည့် ကာ
လ အတောအတွင်းတွင် ဆေးကုသသည့် လုပ်ငန်းကို လုပ်ချိန်မရ ဖြစ်ခဲ့
သည့် အတွက် ဝင်ငွေမရှိသည့် ရှားလော့ဟု မ်း၏ အမှုများ အကြောင်း
ကို ရေးခြင်းဖြင့် တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ဝင်ငွေ ရရှိနေသည် ဟု ယူဆရသ
ည် ။

ဒေါက်တာဝပ်ဆင်သည် ရှားလော့ဟု မ်း မှတ်တမ်းများ ထဲတွင် ရှား
လော့ဟု မ်း၏ ရုပ်ကိုသာ ဖော်ပြသော်လည်း သူ့ရုပ်ကိုမူ ဖော်ပြခြင်း
မပြုချေ။

The Six Napoleons ဆိုသော ဝတ္ထုထဲတွင် ရှားလော့ဟု မ်းနှင့် ပုလိပ်
အင်စပက်တော်တစ်ဦးတို့ ပြောသော စကားများ အရသာ ဒေါက်တာဝပ်
ဆင်၏ ရုပ်ပုံ ခန့်မှန်းကြည့်ရသည် ။

“လူက အရပ်အမောင်း သင့်သင့်၊ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက် တောင့်
တောင့်၊ မေးရိုး လေးထောင့်နှင့် ခင်ဗျ၊ လည်ကုပ်ကလည်း ခပ်တုတ်တု
တ်ရယ်၊ မျက်ခွံတွေက မျက်လုံးကို ဖုံးတော့မတတ် အောက်ကိုတွဲကျလို့

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဝပ်ဆင်ပါ၊ သူ့ အပြင် ဘယ်သူ ဖြစ်နိုင်ဦးမှာ လဲ”

ဤသည် တို့ မှာ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်၏ ရုပ်လက္ခဏာ ဖြစ်သည် ။
ဒေါက်တာဝပ်ဆင်သည် ခွေးဘီးလူးကလေး တစ်ကောင် မွေးထားသည်
။ သင်္ဘောသားများ သောက်လေ့ရှိသည့် ဆေးတံဆေးကို သုံးသည် ။ င
ယ်ငယ်တုန်းက ရပ်ဘီဘော ကစားခဲ့ဖူးသည် ။ မနက် အိပ်ရာထ နေမြင့်
တတ်သည် ။ ဤသည် တို့ မှာ ဒေါက်တာဝပ်ဆင်၏ စရိုက်များ ဖြစ်၏။

ဒေါက်တာဝပ်ဆင်၏ စိတ်သဘောထားနှင့် ပတ်သက်၍ မူ ရှားလော့
ဟု မ်းကိုယ်တိုင် ပြန်ရေးသည့် မှတ်တမ်းတစ်စောင် ဖြစ်သော The Blan
ched Soldier တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးခဲ့သည် ကို တွေ့နိုင်သည် ။

“ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေ ဒေါက်တာဝပ်ဆင်၏ စိတ်ကူးစိတ်သန်းများမှာ
ကျဉ်းမြောင်းသည့် တိုင် အလွန်တရာ စွဲမြဲခိုင်မာလှပေ၏။ ဒေါက်တာဝ
ပ်ဆင်သည် ကာလအတန်ကြာကပင်လျှင် ကျွန်ုပ်အား ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်
အပျက်များကို ကိုယ်တိုင်ရေးသားရန် တိုက်တွန်းခဲ့ဖူး၏။ ဒေါက်တာ ဝ
ပ်ဆင်၏ ရေးသားချက်များ သည် မည်မျှ အပေါ်ယံကျကြောင်း၊ အဖြစ်
အပျက်ကို တိကျစွာ ဖော်ပြရမည့် အစား ပရိသတ် ဖတ်ကောင်းအောင်
မည်သို့မည်ပုံ ရေးသားလေ့ရှိကြောင်းများ ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် အခါအခွင့်
သင့်တိုင်း ပြစ်တင်ဝေဖန်လေ့ရှိခဲ့ရာ ယခုကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်အား ကိုယ်တွေ့
အကြောင်းအရာများကို ကိုယ်တိုင် ပြန်ရေးရန် သူပူဆာသည့် အခါတွင်
မူ ကျွန်ုပ်မှာ ကိုယ့်အတတ်နှင့် ကိုယ်စူး ဆိုသကဲ့သို့ ဖြစ်လျက်ရှိပေ၏။
ကျွန်ုပ်၏ စွန့်စားခန်းကလေးများ တွင် ကျွန်ုပ်သည် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်
ကို မကြာခဏ ဆိုသလို ခေါ်သွားလေ့ရှိရာ ဤသို့ ခေါ်သွားခြင်းမှာ
အခြားကြောင့် မဟုတ်ဘဲ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်တွင် ထူးခြားသည့် အရည်

အချင်းများ ရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ဒေါက်တာဝပ်ဆင်ကို ခေါ်သွားခြင်း မှာ အပိုသက်သက်သာ ဖြစ်သည် ဟု အများက ထင်ခဲ့ကြလျှင် ဤသည် မှာ ဝပ်ဆင်က သူ၏ အရည်အချင်းများကို အနည်းငယ်မျှလောက်သာ ရေးပြီး ကျွန်ုပ်၏ အရည်အချင်းများကို အရှိထက်ပို၍ ပုံကြီးချဲ့ ရေးသားခြင်းကြောင့် သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည် ။ မိမိ၏ ကောက်ချက်များ နှင့် ခြေလှမ်းများကို ကြိုတင်ခန့်မှန်းနိုင်သော ကြံဖော်ကြံဖက် တစ်ယောက်သည် များစွာ အန္တရာယ်ကြီးသူတစ်ယောက် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ရှေ့တွင် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အလားအလာတို့ကို မသိဘဲ အဖြစ်အပျက်သစ် တစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်လာတိုင်း တအံ့တဩ ဖြစ်နေတတ်ပြီး အနာဂတ်ကို ပီတိထားသော စာအုပ်ကြီး တစ်အုပ်သဖွယ် မမြင်နိုင်သူ တစ်ယောက်မှာ ကား အကောင်းဆုံးသော ကြံဖော်ကြံဖက် ဖြစ်လေ၏ ” ဟု ရေးထားသည်ကို တွေ့ရသည် ။

ဤသည် ကို ထောက်လျှင် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နှိမ့်ချတတ်သူ၊ စိတ်ကူးစိတ်သန်းထက် လက်တွေ့ကို ပို၍ အားသန်သူ၊ သူ့မိတ်ဆွေ ရှားလော့ဟု မ်း၏ အရည်အချင်းများကို လွန်စွာ အထင်ကြီး တန်ဖိုးထားသူ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့နိုင်သည် ။

ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ရှားလော့ဟု မ်း၏ အရည်အချင်းများကို တန်ဖိုးထားရုံမျှမက ကိုးကွယ်သူ ဖြစ်သည် ဟု ပြောနိုင်သည့် အချက်များ လည်း ရှိသည် ။

ဒေါက်တာဝပ်ဆင်၏ အမြင်၌ ရှားလော့ဟု မ်းသည် အလွန်ယုတ္တိဗေဒကျစွာ စဉ်းစားနိုင်စွမ်း ရှိသူ၊ သတ္တိကောင်းသူ၊ စေ့စပ်သေချာသူ၊ တရားမျှတမှုကို မြတ်နိုးသူ၊ သက်ညှာတတ်သူဟု မြင်ပြီး ထိုသို့မြင်သည့် အတိုင်းလည်း မှတ်တမ်းတိုင်း၌ ရှားလော့ဟု မ်း၏ အကြောင်းကို အကျ

ယ်တဝင့် ရေးသား ထားသလောက် သူ့အကြောင်းကိုမူ များများ ရေးသ
ည် ကို မတွေ့ရချေ။

ဒေါက်တာဝပ်ဆင် ရှားလော့ဟု မ်း အပေါ်တွင် သစ္စာရှိလိုက်ပုံမှာ လ
ည်း ဆိုဖွယ်မရှိတော့။ သူ သစ္စာရှိပုံမှာ ဆရာနှင့် တပည့် သစ္စာရှိပုံမျိုး၊
သခင်နှင့် ခွေးငယ်ကလေးတို့ ၏ သစ္စာရှိပုံမျိုးနှင့် တူနေတော့သည် ။
ဒေါက်တာဝပ်ဆင်သည် ရှားလော့ဟု မ်း ခိုင်းသည် ဆိုလျှင် ဘာကိုမျှ
ကျိုးကြောင်း မေးမြန်းခြင်း မပြုတော့။ ခိုင်းရာကို သစ္စာရှိစွာ လုပ်သည်
။ ရှားလော့ဟု မ်း၏ အမိန့်ကို ကျိုးနွံစွာ နာခံသည် ။ ရှားလော့ဟု မ်း၏
အမိန့်ကို သူ မနာခံသည့် အခါမျိုးမှာ အသက်အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်ရသည့်
နေရာမျိုးသို့ ရှားလော့ဟု မ်းက သူတစ်ယောက်တည်း သွားမည်ပြုသည့်
အခါမျိုး၊ သူ့ကို (ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်) မလိုက်ရန် တားသည့် အခါမျိုးတွ
င် မူကား ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ရှားလော့ဟု မ်း၏ အမိန့်ကို ဖီဆန်
ကာ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် လုပ်လေ့ရှိသည် ။ ကျန်အချိန်မျိုးတွင် မူ ဒေါက်
တာဝပ်ဆင်သည် ရှားလော့ဟု မ်း၏ ရိုးဘော့စက်ရုပ် တစ်ရုပ်မျှသာ ဖြစ်
လေသည် ။

The Illustrious Client ဝတ္ထုတွင် ရှားလော့ဟု မ်း၏ တာဝန်ပေးချက်
အရ ဒေါက်တာဝပ်ဆင်သည် ဘုမသိ ဘမသိဖြင့် တရုတ်ကြွေထည်များ
အကြောင်းကို လေ့လာကာ အလွန်အန္တရာယ်ကြီးသည့် ရာဇဝတ်ကောင်
တစ်ယောက်၏ အိမ်ကို စွန့်စွန့်စားစား သွားရောက်ခဲ့ပုံကို ကြည့်လျှင်
ဒေါက်တာဝပ်ဆင်သည် ရှားလော့ဟု မ်း၏ အမိန့်ကို မည်မျှ ကျိုးနွံကြော
င်း ထင်ရှားသည် ။

သို့ရာတွင် ဒေါက်တာဝပ်ဆင်သည် လူဖြောင့် စိတ်တိုတစ်ဦး ဖြစ်၏
။ The Adventure of Copper Beeches ဝတ္ထုတွင် အောက်ပါအတိုင်း

ရေးထားသည် ကို တွေ့နိုင်သည်။ ။

“ ပစ္စည်းတည်း ဟူသော အကြောင်းတရားက နေပြီး ပစ္စယုပ္ပန်တည်း ဟူသော အကျိုးတရားကိုရအောင် ကျုပ်ဘယ်လို အပတ်တကုတ် အားထုတ်ရတယ် ဆိုတာကို ရေးမယ့်အစား ခင်ဗျားဟာ လူပြိန်းတွေ ဖတ်ကောင်းအောင် ရေးနေတာမျိုး ဖြစ်နေတယ်ဗျ။ ဒီအချက်ကတော့ ခင်ဗျားညံ့တာပဲ” ဟု ရှားလော့ဟု မ်းက ပြောလိုက်၏။

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး ရှားလော့ဟု မ်း၏ ထူးခြားသည့် စရိုက်များ အနက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးဟန်ရှိသည့် လက္ခဏာကို တစ်ကြိမ် မက မြင်ခဲ့ဖူးပြီ ဖြစ်သည့် အလျောက် ကျွန်ုပ်မှာ အနည်းငယ် စိတ်တိုသွားသည် နှင့်

“ အေးလေ၊ ကျွန်တော် ဘယ်လိုပဲရေးရေး ခင်ဗျားရဲ့ တွေးခေါ်မှုနှင့် ပတ်သက်လို့ တော့ လျှော့ပေါ့ပြီး ရေးဖူးတယ် မထင်ပါဘူး၊ ထိုက်သည့် အားလျော်စွာတော့ ရေးခဲ့တာချည်းပါပဲဗျာ”

The Sign of Four ဝတ္ထုတွင် လည်း ဒေါက်တာဝပ်ဆင်က အောက်ပါ အတိုင်း ရေးခဲ့သည် ။

ရှားလော့ဟု မ်းသည် ကျွန်ုပ်ရေးခဲ့သည့် မှတ်တမ်းတစ်စောင်နှင့် ပတ်သက်၍ ဝေဖန် ပြောဆိုရာ၌

“ ခင်ဗျား ရေးသားထားပုံက သိပ်ပြီး စိတ်ကူးယဉ်နေတယ်ဗျာ၊ တစ်ခါတုန်းက ခင်ဗျားရေးခဲ့သလိုပဲ ခု မှတ်တမ်းမှာ လည်း ခင်ဗျားရေး သားထားပုံက အချစ်ဝတ္ထုလိုလို၊ ယူကလစ်ရဲ့ ဂဲဩမေထရီ ပုစ္ဆာလိုလို ဘာလိုလိုနှင့် ”

အမှန်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုမှတ်တမ်းကို သူသဘောကျ ဖြစ်အောင်

င် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစား၍ ရေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ယခုကဲ့သို့ ဝေဖန်သည့် အခါတွင် မူကား ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲတွင် ထောင်းခနဲ ဖြစ်သွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ရေးသားချက်ထဲမှ စာကြောင်းတိုင်း စာကြောင်းတိုင်းသည် သူ့ အထူးလုပ်ဆောင်ချက်များကို ချီးကျူးရေးသားရမလို ဖြစ်နေသည့် အတွက် ထိုမျှ အတ္တ ကြီးရသလော ဟူ၍ လည်း တွေး၍ ကျွဲမြီးတိုမိပါသေးသည် ” ဟု ရေး သားထားသည် ကို တွေ့နိုင်သည် ။

ဤအရေးအသားများကို ထောက်လျှင် ဒေါက်တာဝပ်ဆင်သည် ရှားလော့ဟု မ်းကို လေးစား၊ တန်ဖိုးထားသည့် တိုင် အရမ်းကာရော ကိုးကွယ်သူ တစ်ယောက် မဟုတ်ကြောင်းကို တွေ့နိုင်သည် ။ ရိုးသားသည့် တိုင် ပြောသမျှကို ခေါင်းငုံ့ခံတတ်သည့် လူနံတစ်ယောက် မဟုတ်ဘဲ မဟုတ်မခံစိတ်ရှိသည့် လူဖြောင့်တစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့နိုင်သည် ။

ရှားလော့ဟု မ်းသည် မိန်းမများ နှင့် ပတ်သက်၍ ကင်းရှင်းသလောက် ဒေါက်တာဝပ်ဆင်မှာ မူ မိန်းမကျမ်းကြေသူတစ်ဦး ဖြစ်ဟန်ရှိသည် ။

ဤသည် ကို အောက်ပါ စကားအရ သိနိုင်သည် ။

“မိန်းမတွေကို တော်တော်များများ တွေ့ခဲ့ဖူးပြီဗျ၊ တွေ့ဆို တိုက်ကြီးသုံးတိုက်မှာ ရှိတဲ့ နိုင်ငံ တော်တော်များများက မိန်းမတွေကို ကျွန်တော် မြင်ခဲ့ဖူးပြီ၊ ယဉ်ကျေးပြီး ထက်မြက်တဲ့ မျက်နှာမျိုးတော့ တစ်ယောက်ပဲ တွေ့ဖူးသေးတယ်၊ တခြား မတွေ့ဖူးသေးဘူး” ဟု ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးလောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပြောသည့် အခါတွင် ရှားလော့ဟု မ်းက ပြုံးလိုက်လျက်

“အင်း၊ ခင်ဗျားကတော့ မိန်းမကျမ်း ကြေတဲ့ လူကိုးဗျ၊ အမျိုးသမီးက အလင်းရောင်ကို ကျောပေးပြီး ထိုင်လိုက်ပုံထောက်တော့ ကျုပ်လည်း သိပ်ခေတဲ့ အမျိုးသမီး မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ အကဲခက်လိုက်မိပါရဲ့ ”

“ဟုတ်တယ်ဗျ၊ အခန်းထဲမှာ ကုလားထိုင်တွေ တစ်ပုံကြီး ရှိပါလျက် နှင့် အလင်းရောင်ကို ကျောပေးထားတဲ့ ကုလားထိုင်ကိုမှ ရွေးထိုင်ပုံကို ထောက်တော့ သူ့ကို အကဲခတ်ဖို့ သိပ်မလွယ်တော့ဘူးပေါ့”

“အင်း၊ သေသေချာချာ မြင်ရသည့် တိုင်အောင်လည်း မိန်းမတစ်ယောက်ကို အကဲခတ်ဖို့ ဆိုတာ မလွယ်ပါဘူးဗျာ”

ဒေါက်တာဝပ်ဆင် ဇေနညာဏ် ကောင်းပုံနှင့် ပတ်သက်၍ လည်း ဤသို့ ရေးထားသည် ကို တွေ့ရသည် ။

“ပါမောက္ခ မိုရီယာတီ အကြောင်း ကျုပ်ပြောဖူးတာ မှတ်မိသေးတယ် မဟုတ်လား”

“မှတ်မိပါဗျာ၊ အမှုတွေကို ကျူးလွန်ရာမှာ နည်းစနစ်ကျကျ ကျူးလွန်တတ်တယ်လို့ နာမည် ကြီးသလောက်....”

“ဟိုးဆရာကြီး ဟိုး၊ ဒီလောက်လည်း အမွမ်းတင် မနေနှင့် ဦး”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ နာမည်ကြီးသလောက် လူမသိဘူးလို့ ပြောမလို့ ပါ”

“အမယ်၊ ခင်ဗျားကလည်း အရွမ်းတွေ ဖောက်ပြီး လျှောချတတ်ပါကလား၊ မဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်ဘူး၊ ခင်ဗျားနှင့် စကား ပြောရင် သတိထားပြောမှ”

ရှားလော့ဟု မ်းနှင့် ဒေါက်တာဝပ်ဆင်တို့ ၏ ဆက်ဆံရေးကို ဝေဖန်ရေးဆရာများက ဟု မ်း-ဝပ်ဆင် ပါတနာရှစ်ဟု ခေါ်ကြသည် ။ ရှားလော့ဟု မ်း ကျွမ်းကျင်သူ Micheal Pointer က “ကိုနင်ဒိုင်းလ်သည် ရှားလော့ဟု မ်းကို လက်စတုံးအောင် ဖျောက်ဖျက် ပစ်လိုသည် ဆိုလျှင် ဒေါက်တာဝပ်ဆင်ကို အလျင် သတ်ပစ်သင့်ပေသည် ။ ဤသည် သာလျှင် အကောင်းဆုံးနည်း ဖြစ်သည် ။ ဝပ်ဆင်မရှိဘဲ ဟု မ်းမရှိနိုင်။ ဝပ်ဆင်မရှိ

ဘဲ ဟု မီး မပေါ်ပေါက်နိုင်။ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်၏ အရေးအသားများ သည် လည်းကောင်း၊ ဟု မီးနှင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြားတွင် ကြားခံအဖြစ် ရပ်တည်နေသော ဝပ်ဆင်၏ အနေအထားသည် လည်းကောင်း တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်အောင် ရှိပါသည်။ ။

“အမှန်အားဖြင့် ရှားလော့ဟု မီးနှင့် ဝပ်ဆင်တို့ နှစ်ယောက်စလုံးသည် စာရေးဆရာ အာသာ ကိုနင်ဒွိုင်းလ်၏ ကိုယ်ပွား ဖြစ်ပါသည်။ ။ သူတစ်ကိုယ်တည်းတွင် ရှိသည့် စရိုက်ကို ကျွမ်းကျင်သည့် အရေးအသားဖြင့် ရေးထုတ်လိုက်သည့် အခါတွင် စရိုက်ချင်း မတူသော ဇာတ်ဆောင်နှစ်ယောက် မွေးဖွားလာခဲ့ပါသည်။ ။

“ခန္ဓာကိုယ် တုတ်ခိုင်ပြီး ခေါင်းအေးအေး ထားတတ်၍ လက်တွေ့ကျသော ဒေါက်တာဝပ်ဆင်သည် အလွန်ထက်မြက်သည့် ရှားလော့ဟု မီးနှင့် ထင်းထင်းကြီး ခြားနားလျက် ရှိပါသည်။ ။

“စာရေးဆရာကိုနင်ဒွိုင်းလ်သည် သူ့ဟီးရိုး၏ အရည်အချင်းများကို တစ်သမတ်တည်း ရေးပြနေလျှင် သူ့ကိုယ်သူ ချီးမြှောက် နေသကဲ့သို့ ရှိမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ။

“ဤတွင် ကိုနင်ဒွိုင်းလ်သည် သူ့ဟီးရိုး၏ အရည်အချင်းများကို ချီးမွမ်းပေးရန်အတွက် ဒုတိယဇာတ်ဆောင် ဒေါက်တာဝပ်ဆင်ကို ဖန်တီးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

“ဤနည်းသည် အသစ်အဆန်း မဟုတ်သည့် တိုင် ကိုနင်ဒွိုင်းလ်သည် ရှေးက ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သော ဆရာတို့ ၏ နည်းကို အသစ်ထပ်မံ ချဲ့ထွင်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။” ဟု ရေးခဲ့သည်။ ။

ရှားလော့ဟု မီးနှင့် ဒေါက်တာဝပ်ဆင်တို့ သည် ဒေါက်တာဝပ်ဆင် အိမ်ထောင်ကျပြီးသည့် နောက်တွင် ကွဲကွာသွားကြသော်လည်း နောက်

တ္ထုဖြစ်သည်။ ။

ထိုဝတ္ထု အဆုံးတွင် ဤသို့ ဖော်ပြထားသည် ကို တွေ့ရ၏။ မိတ်ဆွေ နှစ်ဦးတို့ သည် မိနစ်အတန်ကြာမျှ ရှေးဟောင်းနှောင်း ဖြစ်တို့ ကို ပြော ဆိုလျက် ရှိကြလေ၏။ မော်တော်ကားဆီသို့ လာကြစဉ် ရှားလော့ဟု မ်း က လရောင်ပြီးပြန်လျက် ရှိသည့် ပင်လယ်ပြင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြလို က်ရင်း ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ယမ်းလိုက်လျက်

“အရှေ့လေ တိုက်နေတယ်ဗျို့ ဝပ်ဆင်”

“ဟုတ်မထင်ပါဘူးဗျာ၊ နွေးနေသားပဲ”

“ဪ ဝပ်ဆင်ရယ်၊ ခင်ဗျားမှာ လည်း အလျင်အတိုင်းပဲကိုး၊ ပြောင်းလဲနေတဲ့ ခေတ်ကြီးမှာ မပြောင်းလဲတာဆိုလို့ ခင်ဗျားပဲ ကျန် တော့တယ်၊ ခု အရှေ့လေ တိုက်နေတယ်ဗျ၊ ဒီလို လေမျိုးဟာ အင်္ဂလန်မှာ တစ်ခါမှ မတိုက်ဖူးဘူး၊ ဒီ လေကြီးတိုက်ရင်တော့ တော် တော်လေးကို အေးလိမ့်မည် ဗျို့၊ ဒီလေကြီး မတိုက်ခင်မှာ ကျုပ်တို့ တစ် တွေလည်း ညှိုးရော်ခြောက်ခန်းကုန်ချင် ကုန်ကြမှာ ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလေဟာ လည်း ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော်အတိုင်း တိုက်တဲ့ လေသာ ဖြစ်လေ တော့ မုန်တိုင်းကြီး ပြီးသွားခဲ့ရင် နေရောင်ခြည်ထဲမှာ ပိုပြီး သန့်ရှင်း၊ ပိုပြီး အင်အားကောင်း၊ ပိုပြီး သာယာဝပြောတဲ့ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်ကို တွေ့ရတော့မှာ ပါ”

အသက်ကြီးရင့်လာသည့် အရွယ်တွင် အကောင်းမြင်ဝါဒကို ဆုပ်ကိုင်လက်ကိုင် ပြုနိုင်သော ရှားလော့ဟု မ်း၏ ဒဿနကို ဤတစ်ပုဒ်တွင် ကျွန်တော်တို့ မြင်နိုင်ပါသည်။ ။

ထိုအချိန်သည် သူတို့ နှစ်ယောက် နောက်ဆုံးတွေ့ကြသော အချိန်ဖြစ်၍ ထိုစကားများမှာ သူတို့ နှစ်ယောက် နောက်ဆုံးပြောခဲ့သော စကား

များ ဖြစ်ပြီး ကာလမှာ ပထမ ကမ္ဘာစစ်ကြီး မဖြစ်မီကာလ ဖြစ်ပါသတည်း။

“မြသန်းတင့်”

* * * * *

အခန်း (၂)
နွယ်သာကီ ရိပ်သာ

၁။ မစ္စတာ ဂျန်စကော့ အဲကလက်၏ ထူးခြားသော အဖြစ်အပျက်

။

ကျွန်ုပ်၏ မှတ်စုကို ပြန်ကြည့်သည့် အခါ၌ ထိုအမှုကို ကျွန်ုပ် မှတ်တမ်းတင်ထားသည့် နေ့မှာ ၁၈၉၂ ခုနှစ် မတ်လကုန်ခါနီး အေးစိမ့်၍ လေပြင်းတိုက်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့ရ၏ ။

ကျွန်ုပ်တို့ သည် နေ့လယ်စာ စားနေကြစဉ် ရှားလော့ဟု မ်းထံသို့ ကြေးနန်းတစ်စောင် ရောက်လာသည် ၌ ရှားလော့ဟု မ်းသည် ပြန်ကြားချက် တစ်စောင်ကို ခပ်သော့သော့ ရေးပေး လိုက်လေ၏။

ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ရှားလော့ဟု မ်းသည် မည်သို့မျှ ပြောဆိုခြင်း မရှိသော်လည်း မီးလင်းဖိုအနီးတွင် မတ်တတ်ရပ်ကာ ဆေးတစ်ဆုံကိုဖွာရင်း ထိုကြေးနန်းကို မကြာခဏ ကြည့်လျက် ရှိသည်ကို ထောက်သော် သူ့ခေါင်းထဲတွင် ထိုကိစ္စကို တွေးတော စဉ်းစားလျက် ရှိကြောင်း သိနိုင်ပေ၏ ။

ရှားလော့ဟု မ်းသည် မျက်လုံးတွင် လှောင်ပြောင်သည့် အရိပ်အယောင်တို့ ယှက်သန်းလျက်ရှိရာမှ ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ ရုတ်တရက် လှည့်လိုက်ပြီးလျှင်

“အိုင်ဆေး ခင်ဗျားကတော့ စာသမား ပေသမားမို့လို့ မေးရဦးမယ်၊ ရှုပ်ထွေးဆန်းကြယ်သော ဆိုတဲ့ နာမဝိသေသနပုဒ်ကို ဘယ်လို အနက်ဖွင့်မလဲ”

“ထူးဆန်းသော ၊ တစ်မူထူးခြားသောလို့ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်လို့ ရမှာ ပေါ့”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်၏။

ရှားလော့ဟု မ်းသည် ကျွန်ုပ်ပေးသည့် အဓိပ္ပာယ်ကို ကျေနပ်ခြင်း မရှိဟန်ဖြင့် ခေါင်းကိုယမ်းလိုက်လျက်

“ဒီလောက်နှင့် တော့ မလုံလောက်သေးဘူးဗျ၊ ရှုပ်ထွေးဆန်းကြယ်သော ဆိုသော စကားရဲ့ အနက်ထဲမှာ ကြေကွဲစရာ ကြောက်စရာလည်း ပါနေတယ်၊ အလိုလိုမှ စိတ်ညစ်နေတဲ့ လူတွေကို မှတ်တမ်းအရည်ကြီးတွေ ရေးပြီး နှိပ်စက်ခဲ့တဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ မှတ်တမ်းတွေကိုပဲ ပြန်ကြည့်လေဗျာ၊ နည်းနည်း ဆန်းကြယ် လာပြီ ဆိုတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ရာဇဝတ်ပြစ်မှုမကင်းတဲ့ သဘောဟာ အလိုလိုပါလာတက်တယ် ဆိုတာကို တွေ့ရတတ်တယ်ဗျ၊ ဥပမာ ဆံပင်နီဂိုဏ်း အကြောင်းကိုပဲ ခင်ဗျား ပြန်စဉ်းစားကြည့်ဗျာ၊ အဲဒီ အဖြစ်အပျက်ဟာ စကတည်းက ယဉ်သကို ဆိုသလို၊ ချီလာကတည်းက ခပ်ဆန်းဆန်းရယ်ဗျ၊ ပြီးတော့ နောက်ဆုံးကျတော့ ဒီကိစ္စဟာ လုယက်ရန် ကြံစည်မှုနှင့် အဆုံးသတ်သွားရတယ်၊ ပြီးတော့ လိမ္မော်စေ့ ငါးစေ့ပို့တဲ့ အမှုဟာလည်း ခပ်ဆန်းဆန်းပဲ၊ နောက်ဆုံးကျတော့ လူသတ်မှုနှင့် အဆုံးသတ်သွားရတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ မှန်းတော့ မသိဘူး၊ ဒီစကားလုံးကိုကြားရင် ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ တစ်ခုခုဖြစ်တော့မယ် ဆိုပြီး သတိရှိနေတတ်တယ်”

“ခုကော ဒီစကားလုံးကို ကြားရလို့ လား”

ရှားလော့ဟု မ်းက ကြေးနန်းကို ဖတ်ပြလေ၏။

“မယုံနိုင်စရာကောင်းသည့် ရှုပ်ထွေးဆန်းကြယ်သော အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ရှိသည် ၊ တွေ့နိုင်မတွေ့နိုင်၊ စကော့အဲကလက်၊ စာတိုက်မှ တစ်ဆင့်၊ ချယ်ရင်ကရော့ ဘူတာကြီး”

“ယောက်ျားလား၊ မိန်းမလား”

“ယောက်ျားပဲ ဖြစ်ရမှာ ပေါ့ဗျာ၊ မိန်းမဆိုရင် အမြန်ကြေးနန်းကို အသွားအပြန် အခပေးပြီး ဘယ်မှာ ရိုက်ပါ့မလဲ၊ တစ်ခါတည်း လူကိုယ်တိုင်လာမှာ ပေါ့”

“လာပါလို့ အကြောင်းပြန်လိုက်သလား”

“အင်း ခင်ဗျားလည်း သိသားပဲဗျာ၊ ဗိုလ်မှူးကြီး ကာရှားသားကို အချုပ်ထဲကို ပို့ပြီးကတည်းက ကျုပ်လည်း ပျင်းတင်းတင်း ဖြစ်နေတာ၊ ကျုပ်စိတ်ကလည်း မကောင်းပါဘူးဗျာ၊ ဘာနှင့် တူသလဲ ဆိုတော့ တဝန်းဝန်း ခုတ်နေတဲ့ မီးရထား အင်ဂျင်စက်ခေါင်းများ လိုပဲ တဝန်းဝန်းခုတ်ရင် ခုတ်နေရမှ ၊ ခုတ်မနေရရင် တယ်ပြီး သံချေးတက်ချင်တယ်၊ ခု ကျုပ်တို့ဘဝမှာ လည်း ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား မရှိဘူး၊ သတင်းစာတွေကို ကြည့်လိုက်တော့လည်း ပျင်းစရာ၊ ကျုပ်တို့ လန်ဒန် ရာဇဝတ်မှုလောကကို ကြည့်လိုက်ပြန်တော့လည်း စိတ်ကူးဉာဏ် ကောင်းကောင်း ၊ သတ္တိဗျတ္တိ ကောင်းကောင်း နှင့် ကျူးလွန်တဲ့ ရာဇဝတ်မှုကို လိုက်မလားလို့ ခင်ဗျားမို့ မေးရက်လေတယ်ဗျာ၊ ဟော ပြောရင်းဆိုရင်း ကျုပ်တို့ အမှုသည် ပေါက်လာပြီ ထင်တယ်”

လှေကားမှ ဖြည်းဖြည်း မှန်မှန်တက်လာသော
ခြေသံများကိုကြားရပြီးနောက် ခဏအကြာတွင် အရပ်ထောင်ထောင်
မောင်းမောင်း၊ ကိုယ်လုံးတုတ်တုတ်၊ နှုတ်ခမ်းမွေး ကျင်စွယ်တို့ ဖြူဖွေး
လျက် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်ထားသည့် လူတစ်ယောက်သည် အခန်းထဲ
သို့ ဝင် လာလေ၏။ ဝဝဖိုင့်ဖိုင့် ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ဟိတ်ဟန်များ သော အမှု
အရာတို့ ကို ကြည့်လိုက်ခြင်းဖြင့် ထိုသူမှာ မည်သို့သော အတန်းအစားမှ
လာကြောင်းကို ကောင်းစွာသိနိုင်ပေ၏။ ခြေချင်းဝတ်အထိရှည်သော ဖိ
နပ်ရှည်များမှ သည် ရွှေကိုင်မျက်မှန်အထိ ထိုလူ၏ အမူအရာ၊ အပြင်အ

ဆင် အားလုံးကို ကြည့်လိုက်လျှင် ထိုလူသည် ကွန်ဆာဗေးတစ် တစ် ယောက်ဖြစ်ကြောင်း၊ သာသနာရေး ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း၊ အေး ချမ်းစွာ နေထိုင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း၊ အယူသီး၍ အစွဲအလမ်း အားကြီးသူ တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်းကို သိသာနိုင်ပေ၏။ သို့ရာတွင် အံ့ဩစရာကောင်းသည့် ကိစ္စတစ်ခုကြောင့် ထိုလူမှာ ဣန္ဒြေမဆည်နိုင် ဘဲ ဖြစ်လျက်ရှိကာ ဆံပင်များ ထောင်ထလျက်ရှိပြီး ပါးပြင်မှာ လည်း ဒေါသကြောင့် နီရဲလျက်ရှိသည့် ပြင် အမူအရာမှာ လည်း တုန်လှုပ် ချောက်ချားလျက် ရှိခြင်းကို တွေ့ရလေ၏။

ထိုလူသည် ခရီးရောက်မဆိုက်ပင် သူ့ကိစ္စကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်း ပြုလေ၏။

“ကျွန်တော့်မှာ တော်တော်ထူးဆန်းပြီး စိတ်မချမ်းသာစရာကောင်း တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုနှင့် တွေ့နေပါတယ် မစ္စတာ ဟု မ်းရယ်၊ ကျွန်တော့်တစ် သ က မှာ ဒီလိုကိစ္စမျိုး တစ်ခါမှ မကြုံခဲ့ဖူးပါဘူး၊ တော်တော်လေးကိုဆိုးပြီး တော်တော်လေးကို ရိုင်းပျတဲ့ ကိစ္စပါ၊ ကျွန် တော့်ကို ဖြေရှင်းပေးပါနော် စုံထောက်ကြီး”

ထိုလူမှာ ဒေါသကို မချုပ်တည်းနိုင်အောင် ဖြစ်လျက်ရှိလေ၏။

“ကဲ ထိုင်ပါဦး မစ္စတာစကော့အဲကလက်၊ ဒီကိုလာတဲ့ အကြောင်းကို ကျွန်တော့်ကို အလျင် ပြောပြစမ်းပါဦး” ဟု ရှားလော့ဟု မ်းက လေအေး ကလေးဖြင့် ပြောလေ၏ ။

“ခုကိစ္စကို ကြည့်ရတာ ပုလိပ်နှင့် လည်း သိပ်သက်ဆိုင်ပုံမရဘူး ထင်တာပဲခင်ဗျာ၊ သို့သော်လည်း အဖြစ်အပျက်ကို စုံထောက်ကြီး နားထောင်ကြည့်ပါဦး၊ အဲဒီအခါကျတော့ ကျွန်တော် ဘာကြောင့် ဒီလောက် အလောသုံးဆယ် ဖြစ်နေရတယ် ဆိုတာကို စုံထောက်ကြီး သဘောပေါက်

လာပါလိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ်ပိုင်လိုက်တဲ့ စုံထောက်တွေကို သိ
ပ်သဘောမကျလှပါဘူး၊ သို့သော်လည်း စုံထောက်ကြီးရဲ့ အမည်ကို
ကြားတဲ့ အခါကျတော့...”

“ဟုတ်ပါပြီလေ၊ ဒုတိယပြောချင်တဲ့ အချက်က ခင်ဗျား ဒီကို ချက်ချ
င်းဘာဖြစ်လို့ မလာသလဲဆိုတဲ့ အချက်ဗျ”

“ခင်ဗျာ၊ စုံထောက်ကြီး ဘာကို ဆိုလိုတာပါလဲ”

ရှားလော့ဟု မ်းက လက်မှ နာရီကို ငုံ့ကြည့်လိုက်ရင်း

“ခု နာရီပြန် နှစ်ချက်ခွဲနေပြီ ခင်ဗျ၊ ခင်ဗျား ကြေးနန်းက နာရီပြန်
တစ်ချက်လောက်မှာ ရိုက်လိုက်တာ၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျား အဝတ်အစားနှင့် ခ
င်ဗျားမျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ရင် မနက်အိပ်ရာက နိုးနိုးချင်း ကိစ္စပေါ်နေ
တယ် ဆိုတာကို သိနိုင်တယ်ဗျ၊ ကမန်းကတန်းနှင့် လာခဲ့တာ”

ကျွန်ုပ်တို့ အမှုသည် သည် ထိုအခါကျမှ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်နေသည့် ဆံပင်
သားကို သပ်လိုက်ပြီးနောက် မုတ်ဆိတ်ကို စမ်းကြည့်လိုက်၏။

စုံထောက်ကြီး ပြောတာ မှန်ပါတယ် ခင်ဗျ၊ ကျွန်တော်ဖြင့် မုတ်ဆိတ်
ရိတ်ဖို့ တောင် အမှတ်မရခဲ့ပါဘူး၊ အဲဒီအိမ်ကနေ မြန်မြန် အပြင်ရောက်
ရင်ပြီးရော ဆိုပြီး ကမန်းကတန်း ထွက်လာခဲ့တာပါ၊ ဒါပေမဲ့
စုံထောက်ကြီးဆီကိုမလာခင် ဟိုစုံစမ်း ဒီစုံစမ်းဆိုတော့ နည်းနည်းကြာ
သွားပါတယ်၊ ကျွန်တော် ပွဲစားတွေဆီကို သွားပါတယ်၊ သူတို့ က ပြော
လိုက်တော့ မစ္စတာ ဂါစီယာ အိမ်လခတွေအားလုံးကို ပေးပြီးပြီတဲ့ ခင်ဗျ
၊ နွယ်သာကီ ရိပ်သာမှာ အားလုံး ချောချောမောမောပါပဲလို့
ပြောလိုက်ကြတယ် ခင်ဗျ”

ရှားလော့ဟု မ်းက ရယ်လိုက်လျက်

“နေဦး ခင်ဗျ၊ နေဦးခင်ဗျ၊ မိတ်ဆွေကြီးက ကျုပ်မိတ်ဆွေ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်လိုပဲ အဖြစ်အပျက်ကို အဆုံးပိုင်းကစပြီး ပြောတတ်တဲ့ အကျင့် ရှိသကိုး ကဲ ... ကဲ အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်စဉ်းစားပြီးမှ ကျုပ်ကို အစီ အစဉ်လိုက် ပြောပြစမ်းပါဦး၊ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ခင်ဗျား ကျုပ်ဆီကို လာရသလဲ၊ ဆံပင်မဖြိုး မုတ်ဆိတ်မရိတ်နိုင်ဘဲ ဖိနပ်ရှည်ကြီး စီးလို့ ၊ ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီကလည်း ကြယ်သီး ဟိုတစ်လုံး သည် တစ်လုံးနှင့် ၊ ဘာတွေများ ဒီလောက်အရေးတကြီး လာပြီး ဘယ် လို အကူအညီတွေ အကြံဉာဏ်တွေ တောင်းစရာရှိလို့ လဲ”

ကျွန်ုပ်တို့ ၏ ဧည့်သည် ကြီးသည် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် သူ့ကိုယ် သူ ပြန်ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်

“အခြေအနေကတော့ တော်တော်လေးကို ဆိုးပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ကျွန် တော် မှတ်မိသလောက် ကျွန်တော့်တစ်သက်မှာ ဖြင့် ဒါမျိုး တစ်ခါမှ မ တွေ့ခဲ့ဖူးဘူးထင်တာပဲ၊ သို့သော်လည်း ကျွန်တော့်ရဲ့ အဖြစ်ဆန်းကို စုံ ထောက်ကြီး နားထောင်ကြည့်လိုက်ပါဦးလေ၊ နားထောင်ပြီးတဲ့ အခါကျ တော့ ကျွန်တော် ဘာကြောင့် ဒီလောက်ဖြစ်လာရသလဲ ဆိုတာကို စုံ ထောက်ကြီး သဘောပေါက်သွားမှာ ပါ”

“သို့ရာတွင် ထိုလူ၏ စကားမှာ အဆုံးမသတ်လိုက်ရချေ။ အပြင်ဘက်မှ ဆူဆူညံညံအသံများ ကြားရပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့ ၏ အိမ်ရှင်အဘွားကြီး မစ္စက်ဟတ်ဆန်သည် အရာရှိဟန် ပေါက်နေသည့် ခပ်တောင့်တောင့် လူနှစ်ယောက်ကို အခန်းထဲသို့ ခေါ်လာခဲ့သဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ တစ်ယောက်မှာ စကော့တလန်ယာဒ် စုံထောက်အဖွဲ့အမှ ခြေမြန်လက်မြန်ရှိ၍ သူနည်းနှင့် သူ တော်သည် ဟု နာမည်ကြီးသော အင်စပက်တော် ဂရက်ဆန် ဖြစ်လေ၏။ အင်စပက်တော် ဂရက်ဆန်သ

ည် ရှားလော့ဟု မ်းကို လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင် ၎င်းနှင့် လိုက်ပါလာ သူမှာ ဆာရေးနယ် ပုလိပ်အဖွဲ့မှ အင်စပက်တော် ဗိန်း ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် မိတ်ဆက်ပေးလေ၏။

“ကျွန်တော်တို့ အနံ့ခံ လိုက်လာကြတာ ခင်ဗျ၊ အနံ့က ဒီကို ရနေလို့ ” ဟု ဆိုကာ ခွေးဘီးလူး မျက်လုံးဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဧည့်သည် ကို ကြည့်လျက် ရှိလေ၏။ ထို့နောက် ဧည့်သည် ဘက်ကို လှည့်လိုက်ကာ

“ခင်ဗျားက လီမြို့၊ ပေါ့ဟမ် အိမ်က မစ္စတာ ဂျန်စကော့ အဲကလက် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ကြေးနန်းရုံးကို ဝင်ကြည့်ပြီး လိုက်မှာ ပေါ့၊ မဟုတ်ဘူး လား” ဟု ရှားလော့ဟု မ်းက မေးလိုက်၏။

“ဟုတ်ပါတယ် မစ္စတာဟု မ်း၊ ချယ်ရင်ကရော့ ဘူတာကြီး ရောက်လို့ ကြေးနန်းရုံးကို ဝင်ကြည့်တော့ သူ ဒီမှာ ရောက်နေတယ် ဆိုတာကို တွေ့လို့ လိုက်လာတာပါ”

“နေပါဦးဗျာ၊ ကျွန်တော့်ကို ဘာဖြစ်လို့ လိုက်ရှာနေကြတာလဲ၊ ကျွန်တော်နှင့် ဘာကိစ္စ ရှိလို့ လဲ”

“မနေ့ညက နွယ်သာကီ ရိပ်သာမှာ မစ္စတာ အယ်လိုစီးယတ် ဂါစီ ယာသေသွားတာနှင့် ပတ်သက်လို့ ခင်ဗျား ထွက်ချက်ကို လိုချင်လို့ ပါ”

ကျွန်ုပ်တို့ ၏ ဧည့်သည် သည် ကုလားထိုင်တွင် မတ်၍ ထိုင်လိုက်ပြီး မျက်လုံးအပြူးသားဖြင့် စိုက်ကြည့်လျက် ရှိလေ၏။ တအံ့တဩ ဖြစ်လျက်ရှိသော သူ့ မျက်နှာပေါ်တွင် သွေးရောင်ဆို၍ အလျှင်းမရှိတော့ချေ။

“ဗျာ သေသွားပြီ ဟုတ်လား၊ သေပြီ ပြောလိုက်သလား၊ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ခင်ဗျ၊ သေသွားပြီ”

“ဘာဖြစ်လို့ သေတာလဲ ခင်ဗျ၊ ရထားတို့ ဘာတို့ တိုက်လို့ လား”

“လူသတ်သွားတာ ခင်ဗျ”

“ဘုရားရေ၊ ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲဗျ၊ ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို မသင်္ကာဘူးလို့ ပြောချင်တာလား ခင်ဗျာ”

“သေသူရဲ့ အိတ်ကပ်ထဲမှာ ခင်ဗျားရဲ့ စာတစ်စောင်ကို တွေ့ရတယ်ဗျ၊ အဲဒီစာကို ကြည့်ပြီး မနေ့ညက ခင်ဗျား သူ့အိမ်ကို သွား အိပ်ဖို့ ချိန်းထားတယ်ဆိုတာ သိရတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ သွားအိပ်ဖို့ ချိန်းပါတယ်”

“ဘာ၊ ခင်ဗျား ချိန်းခဲ့တယ်နော်၊ ဟုတ်လား၊ ချိန်းခဲ့တယ်”

ပုလိပ် အရာရှိသည် မှတ်စု စာအုပ်ကို ထုတ် လိုက်လေ၏။

“ဗျို့ ဂရက်ဆန်၊ နေကြစမ်းပါဦးဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ လိုချင်တာက ရိုးရိုး ထွက်ချက်ကို လိုချင်တာ မဟုတ်လား”

“ဘယ်လို ထွက်ချက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် သူ ထွက်ချက်ကိုတော့ ရုံးတော်ကို တင်ရမှာ ပဲဗျ”

“ခု မစ္စတာ အဲကလက်က ပြောမလို့ လုပ်နေတုန်း ခင်ဗျားတို့ ရောက် လာတာပဲဗျ၊ အိုင်ဆေး ဝပ်ဆင်၊ မစ္စတာ အဲကလက်ကို ဘရန်ဒီနှင့် ဆိုဒါ နည်းနည်း တိုက်လိုက်စမ်းပါဦးဗျာ၊ ကဲ မစ္စတာအဲကလက်၊ ခင်ဗျားပြော မယ့် ဇာတ်လမ်းကို နားထောင်မယ့် ပရိသတ်တော့ တိုး လာပြီဗျ၊ ခင်ဗျား အဖြစ်အပျက်ကို အစကအဆုံး သေသေချာချာ ပြောပြစမ်းပါဦး”

ကျွန်ုပ်တို့ ၏ ဧည့်သည် သည် ဘရန်ဒီကို တကျိုက်ကျိုက် သောက်ချ

လိုက်လေရာ ထိုအခါကျမှ ပင် သူ့ မျက်နှာတွင် သွေးရောင်လျှမ်းစ ပြု
လာလေ၏။ မစ္စတာ အဲကလက်သည် အင်စပက်တော် ဂရက်ဆန်၏ ပု
လိပ်ခိုင်ယာရီကို စိတ် မသက်မသာဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးနောက် သူ
တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြလေ၏။

“ကျွန်တော်က လူပျိုကြီးပါ ခင်ဗျား၊ အပေါင်းအသင်း ဆုံလေတော့
ကျွန်တော့်မှာ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းကလည်း တော်တော် များ ပါတ
ယ်၊ အဲဒီ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေတွေထဲမှာ ကင်ဆင်တန် ရပ်ကွက်၊ အယ်ဘီ
မားအိမ်မှာ နေတဲ့ ဗျစ်ချက်ရုံ ပိုင်ရှင် မဲလဗီးတို့ မိသားစုလည်း ပါပါတ
ယ်၊ သူ့အိမ်မှာ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လ နှစ်လလောက်တုန်းက ဂါစီယာ ဆိုတဲ့
လူငယ်တစ်ယောက်နှင့် အသိအကျွမ်း ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်၊ ကျွန်တော် သိသ
လောက် ပြောရရင် ဂါစီယာဟာ စပိန်သွေးပါပါတယ်၊ သူတို့ စပိန်သံရုံး
နှင့် လည်း နည်းနည်းပါးပါး အဆက်အသွယ် ရှိပါတယ်၊ အင်္ဂလိပ်စကား
လည်း ကောင်းကောင်း ပြောတတ်ပါတယ်၊ ဆက်ဆံရေးကလည်း ကော
င်းတယ်၊ ပြီးတော့ လူက ဥပမိရုပ်ကလည်း တော်တော်လေး ကောင်းပါ
တယ်။

“ဒီလိုနှင့် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် ခင်မင်ရင်းနှီးသွားကြပါတယ်၊
သူကလည်း မြင်မြင်ချင်း ကျွန်တော့်ကို ခင်သွားပုံရတယ်၊ ကျွန်တော်နှင့်
သိပြီး နှစ်ရက်လောက်ကြာတော့ ကျွန်တော်နေတဲ့ လီမြို့ကို သူ ရောက်
လာပါတယ်၊ ကျွန်တော့်အိမ်ကို လာလို့ ကျွန်တော်က ကောင်းကောင်း ဗွ
န်မွန် ပြုစုလိုက်တော့ သူကလည်း အပြန်အလှန် သူ့အိမ်ကိုလာဖို့ ဖိတ်ပါ
တယ်၊ သူ့ အိမ်က အက်ရှားနှင့် အောက်စရှော့ ကြားမှာ ရှိတဲ့ နွယ်သာကီ
ရိပ်သာပါ၊ မနေ့ညကတော့ သူဖိတ်တာနှင့် ကျွန်တော်လည်း သူ့ဆီကို
ရောက်သွားပါတယ်။

“ကျွန်တော် သူ့အိမ်ကို မရောက်ဖူးခင် ကတည်းက သူ့အိမ်သူ အိမ်သားတွေ အကြောင်းကို ကျွန်တော့်ကို ပြောပါတယ်။ သူ့မှာ ဗာဟီရကိစ္စတွေကိုလုပ်ပေးဖို့ စပိန်တပည့် တစ်ယောက်ရှိတယ်။ အလွန် သစ္စာရှိတယ်လို့ လည်း ပြောပါတယ်။ အဲဒီ စပိန်တပည့်က အင်္ဂလိပ် စကားကိုလည်း ရေလည်ပတ်လည် ပြောနိုင်ပြီး သူ့ အိမ်ကို ထိန်းသိမ်း ပေးတယ်တဲ့ ခင်ဗျ။ ပြီးတော့ အင်မတန် ထမင်းဟင်း အချက် ကောင်းတဲ့ ထမင်းချက် တစ်ယောက်လည်း ရှိတယ်တဲ့ ၊ အဲဒီ လူကတော့ ကပြားတဲ့ ခင်ဗျ။ ခရီးသွားရင်း တွေ့တာနှင့် ခေါ်လာတဲ့ ၊ ထမင်းဟင်းကတော့ တော်တော်လေးကို အချက်ကောင်းသတဲ့ ခင်ဗျ။ သူက ဆာရေး နယ်မှာ သူ့လို အိမ်မျိုး မရှိဘူးတဲ့ ၊ လူမျိုးစုံ နေတဲ့ အိမ်မျိုး ဆိုလို့ သူ တစ်အိမ်ပဲ ရှိတယ်တဲ့ ၊ ဒါကြောင့် သူ့အိမ်က တော်တော် ဆန်းတဲ့ အိမ်လို့ ကျွန်တော့်ကို တစ်ခါက ပြောဖူးတယ် ခင်ဗျ။ တကယ်ပါပဲ ခင်ဗျ။ ဆာရေးလို တောအရပ်မှာ နိုင်ငံခြားသားတွေ လာနေတဲ့ အိမ်ဆိုလို့ ဒီတစ်အိမ်ပဲ ကျွန်တော် တွေ့ဖူးပါသေးတယ်။ တော်တော်တော့ ဆန်းတာပေါ့လေ။ အဲ ဒါပေမဲ့ အိမ်ဆန်းတာထက် လူက ပိုဆန်းတယ် ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော် နောက်မှ သိလာရတယ် ခင်ဗျ။

“ဒါနှင့် ချိန်းတဲ့ နေ့ကျတော့ ကျွန်တော်လည်း အက်ရှားတောင်ဘက် နှစ်မိုင်လောက်ဝေးတဲ့ သူ့အိမ်ကို ရထားနှင့် ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ အိမ်က သိပ်တော့ မကြီးလှပါဘူး ခင်ဗျ။ ခပ်လတ်လတ်ထဲကပါပဲ။ ပေတစ်ရာ လမ်းမကြီးကို ကျောပေးထားပြီး အထဲကိုဝင်ရင် အတွင်းလမ်းက ကွေ့ပတ်ဝင်ရတယ် ခင်ဗျ။ ခြံဝင်းလမ်းဘေးမှာ တော့ တော်တော် မြင့်တဲ့ ခြံစည်းရိုးပင်တွေကို စိုက်ထားတယ်။ အိမ်က တော်တော် ဟောင်းနေပါပြီ ခင်ဗျ။ တချို့နေရာတွေကျတော့ ပြိုကျတော့မလားတောင် ထင်ရတယ်။ ဒါနှင့် ကျွန်တော်လည်း ပေါင်းမြတ်တွေ ဖုံးနေတဲ့ လမ်းကလေးအတိုင်း

မောင်းလာခဲ့ပြီး သင်္ဘောဆေးတွေ ဖြူကွက်နေတဲ့ အိမ်တံခါး ရှေ့မှာ ရထားကို ရပ်လိုက်ပါတယ်။ ဘုမသိ ဘမသိ ဒီလောက် ရင်းနှီးတာလည်း မဟုတ်ဘဲနှင့် လာလည်မိတာတော့ မှားပြီထင်တယ်လို့ စနိုးစနောင့် ဖြစ်လိုက်မိပါသေးတယ်။

“ကျွန်တော် ရောက်တော့ ဂါစီယာ ကိုယ်တိုင် တံခါးကို လာဖွင့်ပေးတယ် ခင်ဗျ။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ကြိုဆိုပါတယ်။ ပြီးတော့ အသားညိုညို မျက်နှာခပ်မှုန့်မှုန့်နှင့် အစေခံကို ကျွန်တော့်အိပ်ခန်းကို လိုက်အပြခိုင်းပါတယ်။ အစေခံက ကျွန်တော့်အိတ်ကို ဆွဲပြီး အခန်းကို လိုက်ပို့တယ် ခင်ဗျ။ အိမ်ကြီးတစ်အိမ်လုံးကို ကြည့်ရတာ စိတ်ညစ်စရာကြီးပါ ခင်ဗျ။ ဒါနှင့် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်လည်း ညစာ စားရင်း အာလာပသလ္လာပ ပြောကြတာပေါ့လေ။ တစ်ချိန်လုံး သူက ရွန်းရွန်းဝေအောင် စကားတွေ ပြောနေပေမဲ့ သူ့ကို ကြည့်ရတာ စိတ်က တခြား ရောက်နေသလိုပဲ ခင်ဗျ။ တစ်ခါတလေကျတော့ သူပြောတာတွေက ဟိုရောက် ဒီရောက်နှင့် ဆိုတော့ ကျွန်တော်ဖြင့် သူ ဘာပြောလို့ ပြောမှန်းတောင် ကောင်းကောင်း မသိဘူး။ ပြီးတော့လည်း စားပွဲကို လက်ချောင်းကလေးတွေနှင့် တဒေါက်ဒေါက် ခေါက်နေတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ ကျတော့လည်း လက်သည်းတွေကို ကိုက်နေတယ် ခင်ဗျ။ သူ့ကို ကြည့်ရတာ ဂနာမငြိမ် ဖြစ်နေသလို ကျွန်တော် အောက်မေ့လိုက်မိတယ်။ ထမင်းဟင်းကလည်း သူ ပြောလို့ သာ ပြောတာပါ ခင်ဗျ။ ဒီလောက်အကောင်းကြီးလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ပြီးတော့ အစေခံကလည်း ပြုစုပုံက သိပ် မနိပ်လှပါဘူး။ အစေခံက မျက်နှာထားကြီး မှုန့်ပြီး အနားမှာ ရပ်နေတော့ ကျွန်တော်ဖြင့် တော်တော်ကို စိတ်ညစ်ခဲ့ရတယ်။ ကျွန်တော်လည်း သူနှင့် ထမင်းထိုင်စားပြီး စကားပြောလို့ သာ ပြောနေရတယ်။ အကြောင်းပြချက် တစ်ခုခု ရှာပြီး ပြန်ရကောင်းမလားလို့ တောင် စိတ်ကူး

မိပါတယ်။

“ခု ဒီက အင်စပတ်တော် ကြီးတို့ နှစ်ယောက်ကို တွေ့တော့မှ သူသေ တဲ့ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး စဉ်းစားစရာကလေးတစ်ခု ကျွန်တော် ပြန်သ တိရလာတယ် ခင်ဗျ။ စောစောတုန်းကတော့ ဒီအကြောင်းကို အမှတ်မဲ့ပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ ထမင်းစားပြီးခါနီးတော့ အစေခံရောက် လာပြီး စာကလေးတစ်စောင် လာပေးတယ်ခင်ဗျ။ အဲဒီစာကို ဖတ်ပြီးတဲ့ အခါကျတော့ ဂါစီယာဟာ စောစောကထက်တောင် ဂနာမငြိမ် ဖြစ်နေ တယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်လိုက်မိပါတယ်။ စာကို ဖတ်ပြီးတော့ ဂါစီယာ ဟာ ဟန်ဆောင် ပန်ဆောင်တောင် စကားသိပ်မပြောတော့ဘဲ စီးကရ က်ကို တစ်လိပ်ပြီး တစ်လိပ် ထိုင်သောက်နေတယ် ခင်ဗျ။ သူ့ဘာသာသူ ဘာတွေကို တွေးနေသလဲတော့ မပြောတတ်ဘူးပေါ့လေ။ ကျွန်တော့်ကို လည်း စာထဲမှာ ပါတဲ့ အကြောင်းကို ဘာမှ မပြောဘူး။ ဒါနှင့် ဆယ့်တစ် နာရီလောက် ရှိလို့ ကျွန်တော်တို့ လူချင်းခွဲပြီး အိပ်ရာထဲ ဝင်တော့မှ ပဲ ကျွန်တော်လည်း တော်တော် စိတ်သက်သာရာ ရသွားတယ်။ ခဏနေ တော့ ဂါစီယာဟာ ကျွန်တော့်အခန်းဝကို ရောက် လာပြီး လာကြည့်တ ယ် ခင်ဗျ။ အဲဒီတော့ တစ်အိမ်လုံး မှောင်နေပြီ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကို ခေါင်းလောင်းကြိုးကို ဆွဲသလားလို့ မေးတယ် ခင်ဗျ။ ကျွန်တော်က မဆွဲ ဘူးလို့ ပြောလိုက်တယ်။ သူက ကျွန်တော့်ကို အချိန်မတော် လာမေးမိတဲ့ အတွက် တောင်းပန်ပြီး တော်တော် ညဉ့်နက်နေပြီ။ နာရီပြန် တစ်ချက် လောက်တောင် ရှိပြီလို့ ပြောသွားတယ် ခင်ဗျ။

“ဒီနောက်တော့ ကျွန်တော်လည်း အိပ်ချင်လာတာနှင့် အိပ်လိုက်တာ တစ်ညလုံး တစ်ရေးမှ မနိုးတော့ဘူး။

“ခု အံ့ဩစရာ ကောင်းတဲ့ အပိုင်းကို ရောက်ပါတော့မယ် ခင်ဗျ။ ကျွ

န်တော် အိပ်ရာကနိုးလာတော့ မိုးစင်စင် လင်းနေပြီ ခင်ဗျာ၊ လက်က နာရီကို ကြည့်လိုက်တော့ ကိုးနာရီတောင် ထိုးခါနီး နေပြီ၊ ကျွန်တော့်ကို ရှစ်နာရီမှာ နှိုးပါလို့ မှာ ထားလျက်နှင့် မနှိုးဘဲ မေ့နေတော့ ကျွန်တော်လည်း တော်တော် အံ့အားသင့်နေပါတယ်။

“ဒါနှင့် ကျွန်တော်လည်း အိပ်ရာက လူးလဲထ ခေါင်းလောင်းကြိုးကို ဆွဲပြီး အစေခံကို ခေါ်ပါတယ်၊ ဘာမှ ထူးသံမကြားရဘူး၊ ဒါနှင့် ကျွန်တော်လည်း ခေါင်းလောင်းကြိုးကိုထပ်ကာ ထပ်ကာ ဆွဲကြည့်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ မထူးပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ဘာသံမှ မကြားရပါဘူး၊ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ တော့ ခေါင်းလောင်းကြိုးတစ်ခုခု ဖြစ်နေလို့ ပဲလို့ ထင်လိုက်မိတာပေါ့၊ ကျွန်တော်လည်း အဝတ်အစားကို ကပ္ပာကယာဝတ်ပြီး အောက်ထပ်ကို ဆင်းလာခဲ့ပါတယ်၊ စိတ်ကလည်း နည်းနည်းတော့ တိုလာတာပေါ့ ခင်ဗျာ၊ အောက်ထပ်ကို ရေနွေးတောင်းပြီး မျက်နှာ သစ်မယ်ပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ အောက်ကိုဆင်းလာတော့ အောက်မှာ လည်း လူတစ်ယောက်မှ မရှိဘူး ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ဘယ်လောက်အံ့ဩမယ်ဆိုတာ စုံထောက်ကြီးတို့ စဉ်းစားကြည့်ပေါ့ ခင်ဗျာ၊ ဒါနှင့် အိမ်ရှေ့ ဧည့်ခန်းဘက်ရောက်တော့ ကျွန်တော် အော်ခေါ်ကြည့်တယ်၊ အော်ခေါ်တော့လည်း ထူးသံမကြားဘူး ခင်ဗျာ၊ ဒါနှင့် ကျွန်တော်လည်း တစ်ခန်းပြီးတစ်ခန်း လျှောက်ကြည့်တယ်၊ လူဆိုလို့ တစ်ယောက်မှ မတွေ့ရတော့ဘူး ခင်ဗျာ၊ ဂါစီယာက မနေ့ညတုန်းက သူ အိပ်တဲ့ အခန်းကိုလည်း ပြထားတဲ့ အတွက် ကျွန်တော်လည်း သူ့ အခန်းကိုသွားပြီး တံခါး ခေါက်ကြည့်တယ်၊ ဘာသံမှ မကြားရဘူး ခင်ဗျာ၊ တံခါး လက်ကိုင်ကို လှည့်ပြီး အခန်းထဲကို ဝင်ခဲ့တော့လည်း အခန်းထဲမှာ ဟာလာဟင်းလင်း ခင်ဗျာ၊ အိပ်ရာကိုလည်း ညက အိပ်ထားတာ မတွေ့ရဘူး၊ သူရော ကျန်တဲ့ သူတပည့်တွေရော မရှိကြတော့ဘူး ခင်ဗျာ၊ အိပ်ရှင်ကလည်း နိုင်ငံခြားသား၊ တပည့်ကလည်း နိုင်ငံခြားသား၊

ထမင်းချက်ကလည်း နိုင်ငံခြားသား၊ သူတို့ အားလုံး ညတွင်းချင်းစုပ်စမြုပ်စ ပျောက်သွား ကြတယ် ခင်ဗျ။ ဒါဟာ နွယ်သာကီ ရိပ်သာကို ကျွန်တော် အလည်ရောက်ခဲ့တဲ့ အကြောင်းပါပဲ ခင်ဗျာ”

ရှားလော့ဟု မီးသည် လက်ချင်း ပွတ်ကာ တခစ်ခစ် ရယ်လျက် ရှိ လေ၏။

“အင်း၊ ခင်ဗျား အဖြစ်အပျက်က ထူးခြားတာတော့ အမှန်ပဲဗျ။ တစ် ဆိတ် မေးပါရစေဗျာ၊ ဒီတော့ ခင်ဗျား ဘာလုပ်သလဲ”

“ကျွန်တော်လည်း သိပ်ဒေါသ ထွက်တာပေါ့ ခင်ဗျာ၊ အကျီစားသန် သန်နှင့် ကျီစားတာမျိုးပဲလို့ ရုတ်တရက် ထင်လိုက်မိသေးတယ် ခင်ဗျ။ ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော့်ပစ္စည်းတွေကိုသိမ်း တံခါးကို ဆောင့်ပိတ်ပ ခ်ခဲ့ပြီး အထုပ်ကလေး လက်ကဆွဲပြီး အက်ရှားကို ပြန်ခဲ့ရတာပေါ့ ခင်ဗျာ၊ ဒါနှင့် ရွာထဲရောက်တော့ အဲဒီရွာက အိမ်မြေပွဲစား အာလန် ဘ ရားသားကို သွားစုံစမ်းတော့ အဲဒီ အိမ်ကို သူတို့ ငှားပေးထားတာတဲ့ ၊ ဒီ တော့ ကျွန်တော် စဉ်းစားမိတာက ကျွန်တော့်ကို ကိုးရီးကားရား ဖြစ် အောင် လုပ်ချင်လို့ တော့ ဟုတ်မှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဧကန္တ အိမ်လခ မပေးနိုင် လို့ လစ်ပြေးတာပဲလို့ ကျွန်တော် ထင်လိုက်မိပါတယ်၊ အဲဒီ လက မတ် လဆိုတော့ လေးလပိုင်း အတွက် အိမ်လခကလည်း ပေးရခါနီးပြီ မဟုတ်လား၊ ဒါပေမဲ့ ခု စုံစမ်းလိုက်တော့ မဟုတ်ပြန်ဘူး ခင်ဗျ။ အိမ်ပွဲစား တွေက ကျွန်တော် ခုလို သတိလာပေးတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် တဲ့ ၊ ဒါပေမဲ့ အိမ်လခ ကြွေးမရှိပါဘူးတဲ့ ၊ ကြိုတင် ပေးပြီးသားပါတဲ့ ။

“ဒါနှင့် ကျွန်တော်က လန်ဒန်ကို ပြန် လာပြီး စပိန် သံရုံးကို သွားစုံစ မ်းတယ် ခင်ဗျ။ စပိန်သံရုံးကလည်း အဲဒီလူကို မသိဘူးလို့ ပြောလိုက်တယ်။

“ဒါနှင့် သူနှင့် ကျွန်တော် ပထမဆုံး စတွေ့တဲ့ မဲလဗီးအိမ်ကိုသွားပြီး အကျိုးအကြောင်း စုံစမ်းတော့ သူကလည်း ဂါစီယာ ဆိုတဲ့ လူအကြောင်းကို ကျွန်တော် သိသလောက်တောင်မသိဘူး ခင်ဗျ။ နောက် ဆုံးတော့ ဒီလို ကိစ္စမျိုးကို စုံထောက်ကြီးကတော့ စုံစမ်းပေးနိုင်မှာ ပဲ ဆိုပြီး စုံထောက်ကြီးဆီကို ကြေးနန်းရိုက်မေးတော့ စုံထောက်ကြီးက လာနိုင်တယ်လို့ ပြောတာနှင့် ကျွန်တော် လာခဲ့တာပါပဲ ခင်ဗျ။ ခုတော့ ဟောဒီက အင်စပက်တော်ကြီးတို့ လာမှ သူ အသတ်ခံရတဲ့ အကြောင်း ကို သိတော့တာပါပဲ။ ဒီတော့ ကျန်တဲ့ အပိုင်းကိုတော့ အင်စပက်တော်ကြီးတို့ ကပဲ ပြောပြပါတော့။ ကျွန်တော် တစ်ခုပြောရဲ တာကတော့ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ စကားတွေထဲမှာ မမှန်တာ တစ်လုံးမှ မ ပါပါဘူး ခင်ဗျ။ ဒါက လွဲရင်တော့ ကျွန်တော် ဒီလူ အကြောင်းကို ဘာမှ မသိရိုး အမှန်ပါ။ ကျွန်တော်ကတော့ တရားဥပဒေအတိုင်း ဖြစ်အောင် ကူညီဖို့ အဆင်သင့်ပါ”

အင်စပက်တော် ဂရက်ဆန်က ချိုသာသော အသံဖြင့်

“ဟုတ်ပါပြီလေ၊ ခင်ဗျား ပြောတဲ့ အချက်တွေ အားလုံးဟာ ကျွန် တော်တို့ သတိထားမိတဲ့ အချက်တွေနှင့် တော်တော်ကလေး နီးစပ်ပါတ ယ်။ ဥပမာအားဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ထမင်းစားနေတုန်း ရောက်လာတဲ့ စာကိစ္စ ဆိုပါတော့။ ဒီစာရွက်ကို သူ ဘာလုပ်လိုက်သလဲ ဆိုတာကော သတိများ ပြုလိုက်မိသလား။”

“သတိထားလိုက်မိပါတယ် ခင်ဗျ။ ဂါစီယာဟာ စာကို လုံးထွေးပြီး မီးဖိုထဲကို ထည့်လိုက်ပါတယ်”

“မစ္စတာ ဗိန်း အနေနှင့် ကော ဘာပြောစရာ ရှိသေးလဲ”

ကျေးရွာ ပုလိပ် ဌာနမှ စုံထောက်ကြီး ဗိန်းမှာ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်

တောင့်တောင့်၊ ဝဝဖိုင့်ဖိုင့် ၊ အသားနီနီနှင့် ဖြစ်ပြီလျှင် မျက်နှာကြီး တစ်
ခုလုံးမှာ ပြည့်အစ်လျက် ရှိလေရာ မျက်ခွံ မို့မို့ကြီးများ နှင့်
ပါးစုန့်ကြီးများ ထဲ နစ်မြုပ် ပျောက်ကွယ်လျက်ရှိသော အလွန် ထူးခြား
တောက်ပသည့် မျက်လုံး နှစ်လုံးကြောင့် သာလျှင် သူ့ မျက်နှာမှာ ကြည့်
ပျော် ရှုပျော် ဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်ပေ၏။ အင်စပက်တော် ဗိန်းသည် မပြီးချင်
ပြီးချင် ပြုံးလိုက်လျက် အရောင် အဆင်း မရှိတော့သော စက္ကူခေါက်က
လေး တစ်ခုကို အိတ်ထဲမှ ထုတ် လိုက်လေ၏ ။

“မီးဖို သံပေါင်အောက်က တွေ့လာခဲ့တယ် မစ္စတာ ဟု မ်း၊ မီးဖိုထဲကို
ပစ်ချလိုက်တော့ တစ်ပိုင်းတစ်စ လောင်ပြီး တစ်ဖက်ကို ကျသွားတာ၊
ကျန်တဲ့ အပိုင်းကလေးကို ကျွန်တော် မီးဖိုအောက်က ကောက်လာခဲ့တ
ယ်”

ရှားလော့ဟု မ်းသည် ကျေနပ်သွားဟန်ဖြင့် ပြုံး လိုက်လေသည် ။

“ဒီစက္ကူစုတ်ကလေးကို တွေ့အောင် တော်တော် ရှာယူရလိမ့်မယ်
ထင်တယ်”

“ရှာရတာပေါ့ ခင်ဗျာ၊ ဒါက ကျွန်တော့်နည်းကိုး စုံထောက်ကြီးရဲ့ ၊ မ
စ္စတာ ဂရက်ဆန်၊ ကျွန်တော် ဖတ်ပြလိုက်ရမလား”

“အင်စပက်တော်ကြီးတို့ က စာကို တွေ့ လာလေတော့ ကျွန်တော်
ပြောတဲ့ အတိုင်း မှန်နေတာတွေ့ရလို့ တော်ပါသေးရဲ့ ခင်ဗျား၊ ဒါပေမဲ့ မ
စ္စတာ ဂါစီယာ ဘာဖြစ်လို့ သေသွားသလဲ၊ သူ့ တပည့်တွေရော ဘယ်လို
ပျောက်သွားသလဲ ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော် လုံးလုံး မကြားခဲ့ဘူး
ခင်ဗျား” ဟု ပြောလေ၏။

“ဂါစီယာ ကိစ္စကတော့ ရှင်းပါတယ်၊ ဒီနေ့မနက် သူ့ အိမ်နှင့် တစ်မိုင်
လောက် ဝေးတဲ့ အောက်ရှော့ ကွင်းကြီးထဲမှာ သူ့ အလောင်းကို တွေ့ရ

တယ်ဗျ၊ ခေါင်းကတော့ သဲအိတ်တို့ ဘာတို့ နှင့် ရိုက်ထားတာမျိုးလို ကြေနေတယ်၊ ဒဏ်ရာ ရတယ်လို့ တောင် ပြောဖို့ ခက်ခက်ရယ်၊ တစ်ခေါင်းလုံး ကြေနေတာကိုးဗျ၊ အဲဒီ ကွင်းစပ်က လူလည်း တော်တော် ပြတ်တယ်၊ ကွင်းအနီး နှစ်ဖာလုံ ပတ်လည်မှာ အိမ်ဆိုလို့ တစ်အိမ်မှ မရှိဘူး၊ ပထမ တစ်ချက်ကတော့ နောက်ကနေပြီး ရိုက်လိုက်တာနှင့် တူတယ်၊ လဲကျသွားတော့မှ စိတ်ရှိလက်ရှိ ရိုက်ထားတဲ့ ပုံပဲ၊ ဒဏ်ရာကတော့ တော်တော်လေးကို ပြင်းတယ်ဗျ၊ တရားခံတွေရဲ့ သဲလွန်စတို့ ခြေရာတို့ ကိုတော့ မတွေ့ရဘူး”

“ပစ္စည်း ယူသေးသလား”

“ပစ္စည်းယူသွားတဲ့ လက္ခဏာ မရှိဘူး ခင်ဗျ”

မစ္စတာ အဲကလက်က အသံတုန်တုန်ဖြင့်

“တော်တော် ရက်စက်တာပဲဗျာ၊ ကြောက်စရာကြီးပါလား၊ ကျွန်တော်ဖြင့် ဒီသတင်းကို ကြားလိုက်ရတော့ ဘယ်လို ဖြစ်သွားမှန်းတောင် မသိဘူး၊ ကျွန်တော် သွားလည်မိကာမှ အိမ်ရှင်က ညကြီးသန်းခေါင် အပြင်ထွက်ပြီး ခုလို သတ်ခံလိုက်ရတယ် ဆိုတော့ စိတ်မကောင်းစရာကြီး၊ ကျွန်တော်ဖြင့် ဘာဆို ဘာမှ ကို မသိရပါဘူး၊ အမှုကကော ကျွန်တော်နှင့် ဘယ်လို ပတ်သက် နိုင်ပါသေးသလဲ ခင်ဗျား”

အင်စပက်တော် ဗိန်းက

“ဒါ ကတော့ ရှင်းပါတယ်လေ၊ သေသူရဲ့ အိတ်ထဲမှာ တွေ့တဲ့ တစ်ခုတည်းသော စာရွက်စာတမ်းက အချင်းဖြစ်တဲ့ ညမှာ သူ့ဆီကို လာအိပ်မယ်လို့ ရေး ထားတဲ့ ခင်ဗျားစာ ဖြစ်နေတယ်၊ ဒီစာအိတ်ပေါ်က လိပ်စာကို တွေ့တဲ့ အတွက် သေသူရဲ့ နာမည်နှင့် လိပ်စာကိုကျွန်တော်တို့ သိရတာကိုး၊ အိမ်ကို ကျွန်တော်တို့ ကိုးနာရီကျော်ကျော်လောက် ရောက်သွား

တဲ့ အခါကျတော့ ခင်ဗျားကိုရော ဘယ်သူ့ကိုမှ မတွေ့ရတော့ဘူး၊ ဒါနှင့် ကျွန်တော်က နွယ်သာကီ ရိပ်သာကို စစ်ဆေးကြည့်နေတုန်းမှာ ခင်ဗျား ကို လိုက်ရှာဖို့ လန်ဒန်မှာ ရှိတဲ့ ဟောဒီက အင်စပက်တော် ဂရက်ဆန်ဆီ ကို သံကြိုး ရိုက်လိုက်တာပဲ၊ ဒီနောက် လန်ဒန်ကို ကျွန်တော် လိုက် လာပြီး ခင်ဗျားကို ရှာတယ်၊ ခုတော့ ဒီမှာ လာတွေ့တယ်”

အင်စပက်တော် ဂရက်ဆန်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏ ။

“စာက သာမန် စက္ကူ အဖြူပေါ်မှာ ရေးထားတာ ခင်ဗျ၊ ရေစာ မပါ ဘူး၊ စာရွက်ကတော့ တော်တော် ဆန်းတယ်၊ စာရွက်ကို အသွားတိုတို ကတ်ကြေးနှင့် နှစ်ခါဖြတ်ထားတယ်၊ စာရွက်ကို သုံးခေါက် ချိုးထားပြီး အနီရောင် ချပ်နှင့် ပိတ်ထားတယ်၊ ချပ်ကို ကမန်းကတန်း ပိတ်ပြီး အပေါ်က ဘဲဥပုံ အရာတစ်ခုနှင့် နှိပ်ထားတယ်၊ စာက နွယ်သာကီ ရိပ် သာက မစ္စတာ ဂါစီယာကို လိပ်တပ်ထားတယ်၊ စာထဲမှာ ” အစိမ်းရောင် နှင့် အဖြူရောင် ၊ အစိမ်းဖွင့်၊ အဖြူပိတ်၊ အလယ် လှေကား၊ ပထမ စင်္ကြံ၊ ညာဘက် ခုနစ် ပေါက်မြောက်၊ အစိမ်းရောင် သက္ကလတ် ခန်းဆီး၊ အမြ န်၊ ဒီ” တဲ့ ခင်ဗျ၊ လက်ရေး ကတော့ မိန်းမလက်ရေးပဲ၊ စာရေးထားတာ က နှစ်သွားချွန်ချွန် ကလောင်တံ တစ်ချောင်းနှင့် ရေးထားတာ၊ ဒါပေမဲ့ လိပ်စာကိုတော့ တခြား ကလောင်တံ တစ်ချောင်းနှင့် ရေးထားတာ၊ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း တခြား လူတစ်ယောက်က ရေးထားတာ၊ လိပ်တပ်တဲ့ လက်ရေးက ပိုပြီး အပြားကြီးပြီး ပိုပြီး ဝိုင်းတယ်၊ ဟောဒီမှာ

ရှားလော့ဟု မ်းက စာရွက်ပိုင်းကလေးကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်

“စာရွက်က တော်တော်တော့ ဆန်းတယ်ဗျ၊ ခုလို အသေးစိတ်က လေးကို စစ်ထားလို့ မစ္စတာ ဗိန်းကို ကျေးဇူးတင်တယ်ဗျ၊ နောက်ထပ် အသေးစိတ် အသစ်ကလေးတွေလည်း တွေ့ရသေးတယ်ဗျ၊ ချိပ်ပေါ်မှာ

နှိပ်ထားတဲ့ ဘဲဥပုံ ပစ္စည်း ဆိုတာက အသီးပေါ်မှာ အပွင့်တွေ မှန်ကူကွက်တွေ မပါတဲ့ ပြောင်ချောချော ရှုပ်အင်္ကျီ လက်ကြယ်သီးဗျ၊ ဒီလို အရွယ် ဒီလိုပုံမျိုးဟာ ရှုပ်အင်္ကျီလက်ကြယ်သီးပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ တခြားဟာ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ကတ်ကြေးကတော့ လက်သည်းညှပ်တဲ့ ကတ်ကြေး အသေးစားကလေးဗျ၊ စာရွက် ပြတ်နေပုံ ကွေးကွေးကောက်ကောက်ကလေး နှစ်ခု ဖြစ်နေတာက တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး ၊ လက်သည်းညှပ်တဲ့ ကတ်ကြေး အသေးကလေးနှင့် ကိုက်ထားလို့ ဒီလို ဖြစ်နေတာ”

ရွာပုလိပ်ဌာနမှ စုံထောက် အင်စပက်တော်က သဘောကျ၍ ရယ်လိုက်၏ ။

“ကျွန်တော် စဉ်းစားထားတာ ကုန်ပြီလို့ အောက်မေ့နေတာ၊ ခုတော့ ကျန်နေသေးတာကိုး ခင်ဗျ၊ စာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ စာဟာ အရေးတကြီး ရေးထားတယ်၊ အောက်မှာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် လက်မှတ် အတိုကောက် ထိုးထားတယ် ဆိုတာလောက်ကိုပဲ တွေ့တယ် ခင်ဗျာ”

ထိုသို့ ပြောနေချိန်တွင် မစ္စတာ အဲကလက်မှာ ဂနာမငြိမ် ဖြစ်လျက် ရှိသည် ကို တွေ့ရလေ၏ ။

အင်စပက်တော် ဂရက်ဆန်က ထိုင်ရာမှ ထထိုင်လျက်

“ခုလောက် ဆိုရင် တိုင်ချက်ဖွင့်လို့ ရလောက်ပါပြီလေ၊ မစ္စတာအဲကလက် ကျွန်တော်တို့ နှင့် ဌာနကို လိုက်ခဲ့ဗျာ၊ ခင်ဗျား ထွက်ချက်ကို လက်မှတ် ထိုးယူရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ၊ လိုက်ဆိုလည်း လိုက်တာပေါ့၊ သို့သော်လည်း စုံထောက်ကြီး ခင်ဗျာ၊ စုံထောက်ကြီးကို လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ပေးဖို့ ကျွန်တော် ငှားပါတယ်၊ ငွေရေး ကြေးရေး ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ကုန်ချင်သလောက်

ကုန်ပါစေ၊ အမှန်ကို ရောက်ရင် တော်ပါပြီ”

ရှားလော့ဟု မ်းက ကျေးရွာ ပုလိပ်ဌာနမှ အင်စပက်တော် ဗိန်းဘက် သို့ လှည့်၍

“ဘယ်လိုလဲ မစ္စတာ ဗိန်း၊ ခင်ဗျားနှင့် ပူးပေါင်းလုပ်ရင် ကန့်ကွက်စ ရာ မရှိပါဘူးနော်”

“ဟာ ကြံကြီးစည်ရာ ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်အဖို့ ဂုဏ်တောင် ယူရဦးမ ယ်”

“မစ္စတာဗိန်း စုံစမ်းခဲ့သမျှတွေ ကတော့ တော်တော်လည်း စေ့စပ်ပြီး ပြည့်စုံပါတယ်၊ သို့သော်လည်း ဘယ်အချိန်လောက်မှာ သေတယ်ဆိုတာ နှင့် ပတ်သက်လို့ သဲလွန်စကလေး ဘာလေးများ မတွေ့ခဲ့ဘူးလား”

“အဲဒီ ကွင်းစပ်ကို ည နာရီပြန် တစ်ချက်လောက်မှာ ရောက်တယ် ခင်ဗျာ၊ အဲဒီ အချိန်မှာ မိုးတဖွဲဖွဲ ကျနေတယ်၊ မိုးမရွာခင် အသတ်ခံရတာ ဖြစ်မယ်”

ကျွန်ုပ်တို့ ၏ အမှုသည် မစ္စတာ အဲကလက်က

“ဒါတော့ မ ဖြစ်နိုင်ဘူး ခင်ဗျာ၊ မနေ့ညက ကျွန်တော့်ကို နာရီပြန် တစ်ချက်မှာ လာနှိုးတာ သူ့ အသံမှ သူ့အသံအစစ် ခင်ဗျာ၊ ဒါကိုတော့ ကျွန်တော် ကျိန်ပြောရဲတယ်”

ရှားလော့ဟု မ်းက ပြုံးလိုက်လျက်

“အင်း ဆန်းတော့ ဆန်းသဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ မ ဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ တော့လည်း မပြောနိုင်ပေဘူးပေါ့လေ”

“စုံထောက်ကြီးက သဲလွန်စ ရလို့ လား” ဟု အင်စပက်တော် ဂရက်

ဆန်က မေးလေ၏။

“အပေါ်ယံ ကြည့်ရင်တော့ အမှုက သိပ်မရှုပ်လှပါဘူးဗျ၊ သို့သော်လည်း အမှုက စိတ်ဝင်စားစရာ အသစ်အဆန်းကလေးတွေ ပါနေတယ်၊ ကျုပ် ထင်မြင်ချက်ကို မပေးခင် နောက်ထပ် အချက်အလက်ကလေး နည်းနည်း ပါးပါးတော့ လိုချင်သေးတယ်ဗျ၊ ဒါထက် နေစမ်းပါဦး မစ္စတာ ဗိန်း၊ အိမ်ထဲကို ရှာကြည့်တော့ ဒီစာရွက်အပြင် တခြား ဘာများ ထူးထူး ခြားခြား တွေ့ရသေးသလဲ”

အင်စပက်တော် ဗိန်းသည် ရှားလော့ဟု မ်းကို ခပ်ဆန်းဆန်း ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်

“တော်တော် ထူးခြားတဲ့ အချက် တစ်ချက် နှစ်ချက်လောက်ကိုတော့ တွေ့ရတယ် ခင်ဗျ၊ ဌာနာကိုသွား တိုင်ချက်ဖွင့်ပြီးရင် စုံထောက်ကြီး ကိုယ်တိုင်လိုက်ကြည့်ပြီး ထင်မြင်ချက် ပေးစမ်းပါဦးလေ”

ရှားလော့ဟု မ်းသည် ခေါင်းလောင်းကြိုးကို လှမ်းဆွဲလိုက်ရင်း

“ရပါတယ်ဗျာ၊ ကြိုက်သလို လုပ်ပါ၊ ကဲ မစ္စက် ဟတ်ဆန်ရေ၊ ဟောဒီက မိတ်ဆွေကြီးများကို အိမ်ပေါက်အထိ လိုက်ပို့ လိုက်ပါဗျာ၊ ပြီးတော့ သူငယ်ကလေးကိုလည်း ဟောဒီ ကြေးနန်းကို အပို့ ခိုင်းလိုက်စမ်းပါ၊ အပြန် ကြေးနန်းခ ငါးသျှီလင်ပါ ပေးခဲ့လို့ ”

ဧည့်သည် များ ထွက်သွားသည့် အခါတွင် ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်သည် အတန်ကြာမျှ တိတ်ဆိတ်စွာ ထိုင်နေကြလေ၏။

ရှားလော့ဟု မ်းမှာ မျက်မှောင်ကုတ်လျက် ဆေးတံကို တစ်ဆုံပြီး တစ်ဆုံ ဆက်တိုက် ဖွာနေလေ၏။ လေးနက်စွာ စဉ်းစားလေ့ ရှိသည့် အခါတွင် ဖြစ်နေကျ အတိုင်း သူ့ခေါင်းသည် ရင်ဘက်ပေါ်တွင် ငိုက်ကျလျက်

ရှိ၏။ ထိုနောက် ကျွန်ုပ်တို့သို့ ဆတ်ခနဲ လှည့်လိုက်ကာ

“အိုင်ဆေး ခင်ဗျား ဘယ်လို သဘောရသလဲ”

“ဒီ အမှုမှာ အဲကလက် ဘယ်လို ပါနေသလဲ ဆိုတာကို ကျွန်တော်ဖြင့် စဉ်းစားလို့ ကို မရသေးဘူးဗျ”

“အမှုနှင့် ပတ်သက်လို့ ကော”

“သေသူ ဂါစီယာရဲ့ တပည့်တွေ ပျောက်သွားပုံကို ထောက်တော့ ဒီ ကောင်တွေဟာ လူသတ်မှုနှင့် တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း ပတ်သက်နေလို့ ပဲ ဖြစ်မှာ ပဲဗျ။ ဒါကြောင့် ဥပဒေကို တိမ်းရှောင် ပြေးကြတာနှင့် တူတယ်”

“အင်း ဖြစ်နိုင်တဲ့ အချက်ပါပဲ၊ အပေါ်ယံ ကြည့်လိုက်ရင်တော့ တပည့် နှစ်ယောက်ဟာ သူတို့ ဆရာအပေါ်မှာ မကောင်း ကြံနေကြတယ်၊ သို့သော်လည်း အိမ်ကိုဧည့်သည် လူစိမ်း လာအိပ်တဲ့ နေ့မှာ သတ်ပြီး ထွက်ပြေးကြတယ် ဆိုတာဟာ တော်တော်လေးတော့ ဆန်းတာပဲဗျ။ တကယ် ကြံချင်ရင် တခြားနေ့တွေမှာ ကြံပါလား၊ သူတို့ ချည်းပဲ ရှိတာ”

“ဒါဖြင့်ရင် ဘာဖြစ်လို့ ဒီကောင်တွေ ထွက်ပြေးကြလဲဗျာ”

“ဟုတ်တယ်ဗျ၊ မေးစရာပဲ၊ ဒီကောင်တွေ ဘာဖြစ်လို့ ထွက်ပြေးကြသလဲ၊ ဒါဟာ တော်တော် အရေးကြီးတဲ့ အချက် ဖြစ်တယ်၊ နောက် အရေး ကြီးတဲ့ အချက် တစ်ချက်က ကျုပ်အမှုသည် အဲကလက်ရဲ့ အဖြစ်အပျက်ဗျ၊ ဒီတော့ ဒီကောင်တွေ ထွက်ပြေးကြတဲ့ ကိစ္စရယ်၊ ကျုပ်တို့ လူကြံ့ခဲ့တဲ့ အ ဖြစ်အပျက်ရယ်၊ ဒါတွေ ဟာ တစ်ခုနှင့် တစ်ခု ကိုက်ညီ အပ်စပ်အောင် လူ့ဉာဏ်နှင့် ဘာဖြစ်လို့ မလုပ်နိုင်ရမှာ လဲဗျာ၊ ဒီအထဲမှာ ခပ်ဆန်းဆန်း ရေထားတဲ့ စာကိုပါ သူ့ နေရာနှင့် အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်အောင်

ထည့်ပေးနိုင်တယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ လက်ခံနိုင်စရာရှိတဲ့ ယာယီ ကောက်ချက် တစ်ခုတော့ ထွက်လာရမှာ ပေါ့။ အဲဒီ အထဲမှာ နောက်ရတဲ့ အချက် အလက်သစ်တွေ ကိုပါ ညီညွတ် အပ်စပ်အောင် ထည့်ပေးနိုင်ပြီ ဆိုရင် တော့ ကျုပ်တို့ ကောက်ချက်ဟာ ယာယီ ကောက်ချက် တစ်ခုတင် မဟုတ်ဘဲနှင့် ညီမျှခြင်း ချပြီးသား အဖြေတစ်ခု ဖြစ် လာပြီပေါ့”

“ကဲ ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ကောက်ချက်က ဘယ်လို ကောက်ချက် မျိုးလဲဗျာ”

ရှားလော့ဟု မ်းသည် မျက်လုံးများကို မှိတ်ကာ ကုလားထိုင် နောက်မှိုကို မှိတ် လိုက်လေ၏ ။

“ဒီ ကိစ္စမှာ ပြောင်ချင် နောက်ချင်လို့ သက်သက် ကျီစားတဲ့ အနေနှင့် သူ့ကို အိမ်ကို ဖိတ်တယ် ဆိုတာကတော့ လုံးလုံး မ ဖြစ်နိုင်တော့ဘူးဗျာ။ နောက်မှ ဖြစ်လာတဲ့ လူသတ်မှုကို ကြည့်လိုက်ရင် ဒါကို အလွယ်ကလေးနှင့် သိနိုင်တယ်။ ဒီတော့ အဲကလက်ကို နွယ်သာကီ ရိပ်သာကို လာအောင် ဖိတ်တာဟာ အကြောင်း တစ်ခုခု ရှိရမယ်”

“ဘယ်လို အကြောင်းများ လဲဗျာ”

“ကွင်းဆက်တွေ တစ်ခုပြီး တစ်ခု စဉ်းစားကြရအောင်ဗျာ။ စပိန် လူမျိုး ဂါစီယာနှင့် အဲကလက်တို့ ဒီလောက် မြန်မြန်ဆန်ဆန် မိတ်ဆွေ ဖြစ်သွားကြတာဟာ သွေးရိုးသားရိုး မဟုတ်နိုင်ဘူးဗျာ။ သူတို့ မိတ်ဆွေ ဖြစ်ကြပုံက မြန်လွန်းနေတော့ တယ်ပြီး သဘာဝ မကျလှဘူး။ ဒီအထဲမှ မိတ်ဆွေအဖြစ် ရင်းနှီးအောင် အတင်းလုပ်နေတဲ့ လူက ဂါစီယာရယ်။ ဂါစီယာဟာ အဲကလက်နှင့် စ သိကျွမ်းပြီး နောက်တစ်နေ့မှာ လန်ဒန် အရှေ့ပိုင်းမှာ ရှိတဲ့ အဲကလက်ဆီကို တကူးတက လာတယ်ဗျာ။ ပြီးတော့ နွယ်သာကီ ရိပ်သာကို အဲကလက် မလာ လာအောင် အဲကလက်ကို ဘာဖြ

စ်လို့ ဖိတ်ရတာ လဲ၊ အဲကလက်ကကော ဘာပေးနိုင်လဲ၊ လူအနေနှင့် ကတော့ အဲကလက်မှာ ခင်တွယ်စရာဆိုလို့ ဘာမှ မရှိဘူးဗျ၊ လူကနည်းနည်းလည်း ထူသေး ထိုင်းသေးတယ်၊ ဂါစီယာလို သွက်သွက်လက်လက် ကောင်မျိုးနှင့် သိပ်ပြီး ဝင်ဆုံမယ့် လူစား မဟုတ်ဘူး ဗျ၊ ဒါဖြင့် ဂါစီယာဟာ လူတွေ တစ်ပုံကြီး တွေ့ခဲ့တဲ့ အနက် သူ့ ကိစ္စကို အသုံးချဖို့ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလူကို ရွေးသလဲ၊ ဒီလူမှာ ထူးခြားတဲ့ အရည်အချင်း ရှိလို့ လား၊ ကျုပ် အနေနှင့် ပြောရမယ် ဆိုရင်တော့ ဒီလူမှာ အရည်အချင်း ရှိတယ်လို့ ပြောရမယ်ဗျ၊ ဘာလဲ သိရဲ့ လား၊ တခြား မဟုတ်ဘူး ၊ ဒီလူမှာ အင်္ဂလိပ် ဝီပီ ရှေးကျပြီး တည်ကြည်ဖြောင့်မတ်တဲ့ အရည်အချင်း ရှိတယ်၊ ဒီလူနဲ့ ပေါင်းပြခြင်းအားဖြင့် သူ့ကို တခြား အင်္ဂလိပ်တွေက အထင်ကြီး ယုံကြည်လာအောင် လုပ်ချင်ရင် သက်သေပြလို့ ကောင်းမယ့် လူမျိုး၊ ခုပဲ ကြည့်လေ၊ ဒီလူ ပြောတဲ့ ထွက်ချက်ကို ပုလိပ် အင်စပက်တော် နှစ်ယောက်က အမေးအမြန်း မရှိဘဲ လက်ခံသွားကြပြီ မဟုတ်လား၊ ဒါဟာ ဘယ်လောက် ထူးခြားသလဲ”

“ဒါဖြင့် အဲကလက်က ဘာကို သက်သေ ပြမှာ တဲ့ လဲ”

“ခုတော့ ဘာကိုမှ ပြစရာ မလိုတော့ဘူးပေါ့ဗျ၊ မျှော်လင့်သလို ဖြစ်မလာဘဲ တစ်နည်းတစ်ဖုံ ဖြစ်သွားတာကိုး၊ ကျုပ်ကတော့ ခု အ ဖြစ်အပျက်ကို ဒီအတိုင်းပဲ မြင်တယ်ဗျ”

“ဪ ဟုတ်ပြီ၊ ကျွန်တော် စဉ်းစားလို့ ရပြီ၊ ဂါစီယာဟာ ဒီနေ့ ဒီအချိန်မှာ သူနှင့် အတူ ရှိနေတယ် ဆိုတာကို အဲကလက်က ရုံးတော်မှာ သက်သေခံရမယ်ပေါ့”

“ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ဂါစီယာဟာ သူနှင့် အတူ ရှိနေကြောင်းကို ရုံးတော်မှာ သက်သေခံခိုင်းဖို့ ဆင်ထားတဲ့ အကွက်၊ ဥပဒေ စကားနှင့်

ပြောရရင် အဲကလက်ကို သက်သေထူပြီး အယ်လီဘိုင် ပြမှာ ပေါ့ဗျာ။

“ကဲ ဒီလို စဉ်းစား ကြည့်ရအောင်ဗျာ၊ နွယ်သာကီ ရိပ်သာမှာ ရှိတဲ့ သူတို့ ဆရာတပည့် သုံးယောက်ဟာ တစ်ခုခုကို ကြံနေတဲ့ အပေါင်းပါ တွေ ဗျာ၊ ဘာမှန်းတော့ မသိဘူးပေါ့၊ ဒီတော့ သူတို့ ကိစ္စကို ည နာရီပြန် တစ်ချက်မှာ လုပ်ဖို့ စီစဉ်ထားကြတယ်၊ နွယ်သာကီ ရိပ်သာကို ရောက် တော့ နာရီတွေ ကို အချိန် ရွှေ့ထားလိုက်ကြတယ်၊ အဲကလက်ကို သူထ င်တဲ့ အချိန်ထက် စောပြီး အိပ်ရာဝင်ခိုင်းလိုက်ကြတယ်။ အဲကလက် အိ ပ်လို့ ဂါစီယာ လာပြီး နာရီပြန် တစ်ချက်လောက် ရှိရောမယ်လို့ ပြောတု န်းက တကယ်က နာရီပြန် တစ်ချက် မထိုးသေးဘူး၊ ဆယ့်နှစ် နာရီ လောက်ပဲ ရှိလိမ့်ဦးမယ်၊ ဂါစီယာဟာ သူ လုပ်စရာ ရှိတာကို လုပ်ပြီး သူ ပြောတဲ့ အချိန် အိမ်မှာ ရှိတယ် ဆိုတာကို ပြနိုင်ရင် သူ့ကို ဘယ်လို စွဲချ က်နှင့် တင်တင် သိပ်မှုစရာ မလိုတော့ဘူး၊ ဒီအချိန်မှာ ဂါစီယာဟာ အိမ် မှာ ရှိတယ် ဆိုတာကို အဲကလက်က သက်သေ ခံနိုင်တော့မှာ ကိုး၊ အဲဒီ အခါကျတော့ အဲကလက် ဆိုတဲ့ လူကလည်း အင်္ဂလိပ် ပီပီ ဘယ်တရား ရုံးကိုပဲ ရောက်ရောက် ဂါစီယာဟာ တစ်ချိန်လုံး သူနှင့် အတူ အိမ်မှာ ရှိ တယ် ဆိုတာကို ကျမ်းကျိန် ထွက်တော့မှာ ပဲဗျာ၊ ဒါက ဂါစီယာက သူ့ဘ က်က သေချာအောင် လုပ်ထားတဲ့ အကွက်ဗျ”

“ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ၊ ကျွန်တော် သဘော ပေါက်ပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ အ စေခံတွေ ပျောက်သွားတဲ့ ကိစ္စကိုကော”

“ခုထိတော့ အချက်အလက် အပြည့်အစုံ မရသေးဘူးလေ ဆရာကြီး ရဲ့ ၊ သို့သော်လည်း ဒါတွေ က မကျော်လွှားနိုင်တဲ့ အခက်အခဲတွေ မဟု တ်ပါဘူးဗျာ၊ အချက်အလက် မပြည့်စုံသေးဘဲနှင့် ပြောရတာ သိပ်တော့ မကောင်းလှဘူးပေါ့၊ အချက်အလက်ကို တွေးလုံးနှင့် ကိုက်အောင် အတ

င်း ဖျစ်ညှစ် သွင်းတာဟာ အလွန်မှားတဲ့ နည်းလို့ ကျုပ် မကြာခဏ ပြော
ဖူးလျက်သားနှင့် ”

“ဒါဖြင့် စာကကောဗျာ”

“စာက ဘယ်လို ရေး ထားသတဲ့ လဲ၊ အစိမ်းရောင် နှင့် အဖြူရောင်
တဲ့ ဗျ၊ သောက်ကျိုးနည်း မြင်းပွဲမှာ ဂျော်ကီ ရွေးတာ ကျနေတာပဲ၊
အစိမ်းဖွင့် အဖြူပိတ်တဲ့ ဗျ၊ ဒါက အချက်ပြတာ၊ အလယ် လှေကား၊ ပထ
မ စကြို၊ ခုနစ်ပေါက်မြောက် သက္ကလတ်စိမ်း ခန်းဆီးတဲ့ ၊ ဒါ ကတော့
တစ်ခုခုကို ညွှန်တာနှင့် တူတာပဲ၊ အမျိုးသမီး မျောက်မထားတဲ့ ကိစ္စကို
ပဲ ပြောလေသလားတော့ မသိဘူး၊ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် လျှို့ဝှက်ကိစ္စတစ်ခုကို
ညွှန်းထားတာတော့ အမှန်ပဲ၊ အမြန် ဆိုတာကတော့ ရှင်းပါတယ်၊ ဒီ ဆို
တာက ပေးပို့သူရဲ့ လက်မှတ် အတိုကောက်ပဲဗျ”

“ဂါစီယာ ဆိုတဲ့ လူက စပိန် ဆိုတော့ ဒီ ဆိုတဲ့ နာမည် အတိုကောက်
ကလည်း စပိန် အမျိုးသမီးတွေ အမျိုးသားတွေထဲမှာ အမှ ည့်များ တဲ့ ဒ
လိုရီး တို့ ဘာတို့ မ ဖြစ်နိုင်ပေဘူးလား”

“မှန် လိုက်လေ ဝပ်ဆင်ရာ၊ သို့သော်လည်း ကျုပ်တော့ ဒီလိုမထင်
ဘူး၊ စပိန် အမျိုးသမီး တစ်ယောက်က စပိန် အမျိုးသားတစ်ယောက်ဆီ
ကို လှမ်း စာရေး လိုက်တယ် ဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ အင်္ဂလိပ်လို ရေးနေ
တော့မလဲ၊ စပိန်လိုပဲ ရေးတော့မှာ ပေါ့၊ ဒီစာ ရေးတဲ့ လူဟာ အင်္ဂလိပ်တ
စ်ယောက် ဖြစ်ရမယ်ဗျ၊ အေးလေ အင်စပတ်တော် ဗိန်း ပြန်လာသည်
အထိတော့ ကျုပ်တို့ စိတ်ရှည်ရှည် စောင့်ကြည့်ဦးမှ ပေါ့၊ ဘာပဲ ဖြစ် ဖြစ်
ဗျာ ကျုပ်တို့ မှာ အားနေတုန်း အခုလိုစဉ်းစားစရာ အမှု တွေ့လာတော့
အပျင်း ပြေသွားတာပေါ့”

အင်စပတ်တော် ဗိန်း ပြန်မလာမီ ရှားလော့ဟု မ်း ရိုက်လိုက်သည့်

ကြေးနန်းပြန် လာလေ၏။ ။ ရှားလော့ဟု မ်းသည် ကြေးနန်းကို ဖတ်ပြီ
လျှင် မှတ်စုစာအုပ် ကြားထဲသို့ ညှပ်လိုက်ပြီး သိချင်စေဖြင့် မျှော်လင့်
စောင့်စားနေသည့် ကျွန်ုပ် မျက်နှာကို တစ်ချက် လှမ်းကြည့် လိုက်လေ
၏။ ။ ထို့နောက် ရယ်၍ ကြေးနန်းစာရွက်ကို ကျွန်ုပ်ထံ ပစ်ပေး လိုက်
လေ၏။ ။

“ကျုပ်တို့ တော့ တကယ့် အထက်တန်းစား လောကကို
ဝင်ရတော့မှာ ဗျို့” ဟု ပြောလေ၏။ ။

ကြေးနန်းမှာ လူအမည်များ နှင့် လိပ်စာများ ဖြစ်လေ၏။ ။ လော့ဒ်
ဟာရင်း ဗီ၊ သည် ဒင်ဂဲလ်။ ဆာ ဂျော့ ဖလော်လီယော့၊ အောက်ရှော့
တားဝါးစ်။ မစ္စတာ ဟိုင်းဟိုင်း၊ သမာဓိ မြို့ဝန်၊ ပါဒီပလေ။ မစ္စတာ ဂျိမ်း
ဘောကာ ဝီလျံ၊ ဖော်တန်အိုးဟောလ်။ မစ္စတာ ဟင်ဒါဆင်၊ ဟိုင်းဂေ့၊ ဓ
မ္မဆရာ ဂျိုရှူးဝါး စတုန်း၊ နဲသားစလင်း။

“ကျုပ်တို့ လိုက်ရမယ့် နာမည် ကို ကျဉ်းပစ်လိုက်တာဗျ၊ အင်စပတ်
တော် ဗိန်း ဆိုတဲ့ လူကလည်း လုပ်ပုံကိုင်ပုံ သေသပ်တော့ သူလည်း ကျ
ုပ်တို့လိုပဲ နယ်ကို ကျဉ်းပြီး လိုက်လိမ့်မယ် ထင်တယ်”

“ကျွန်တော်ဖြင့် ဘာကိုမှ မရှင်းသေးဘူးဗျ”

“ထမင်း စားနေတုန်းမှာ ဂါစီယာဆီကို ရောက်လာတဲ့ စာတိုကလေး
ဟာ အချိန်းအချက်ပြုတဲ့ စာ သို့မဟုတ် တစ်ခုခုကို ညွှန်းတဲ့ စာ ဖြစ်တ
ယ် ဆိုတာလောက်ကိုတော့ ကျုပ်တို့ သိခဲ့ပြီနော်၊ အကယ်၍ ဒီစာအတို
င်း ကျုပ်တို့ အဓိပ္ပာယ် ကောက်တာမှန်ခဲ့ရင် ချိန်းထားတဲ့ နေရာကို ရော
က်အောင် အလယ် လှေကားက တက်ခဲ့ရမယ်တဲ့ ၊ စကြို အတိုင်း လျှော
က် လာပြီး ခုနစ်ပေါက်မြောက်တံခါးကို ရှာရမယ်တဲ့ ၊ ဒီအတိုင်းဆိုရင်
အိမ်ကြီးဟာ တော်တော်ကြီးတဲ့ အိမ်ကြီး ဖြစ်ရမှာ ပေါ့ ဗျာ၊ ပြီးတော့

သေသူ ဂါစီယာဟာ အဲဒီအိမ်ဘက်ကို ခြေကျင်သွားတာကို ကြည့်ခြင်း အားဖြင့် ဒီအိမ်ဟာ အောက်ရှော့နှင့် သိပ်မဝေးဘူး ဆိုတာ သိနိုင်တယ်ဗျာ ၊ သေသူ ဂါစီယာဟာ အဲဒီ အိမ်ဘက်ကို ခြေကျင် လျှောက်သွားတာရယ်၊ ပြီးတော့ သူ အိမ်မှာ ရှိတယ် ဆိုတာကို အယ်လီဘိုင် ပြနိုင်ဖို့ နွယ်သာကီ ရိပ်သာကို နာရီပြန် တစ်ချက် အရောက် ပြန်နိုင်ဖို့ စီစဉ်ထားတာရယ်ကို ထောက်ရင် ဒီအိမ်ကြီးဟာ အောက်ရှော့နှင့် သိပ်ပြီး မဝေးနိုင်ဘူး မိုင် အ နည်းငယ်သာ ဝေးနိုင်တယ်၊ အောက်ရှော့နား တစ်ဝိုက်မှာ ဒီလောက်ကြီးတဲ့ အိမ်ကြီးမျိုး များများ စားစား မရှိနိုင်လေတော့ ဒီလို အိမ်ကြီးတွေ ရဲ့ စာရင်းကို အဲကလက် လုပ်သလို အိမ်ပွဲစားတွေ ဆီကို ကြေးနန်း ရိုက်မေးလိုက်တယ်ဗျာ၊ ဟောဒီ ကြေးနန်းထဲမှာ ပါတဲ့ အိမ်ကြီး တွေဟာ အောက်ရှော့နား တစ်ဝိုက်က အိမ်ကြီးတွေ ရဲ့ စာရင်းပဲ၊ ကျုပ် တို့ ကိုင်ထားတဲ့ ချည်ခင်ရဲ့ တစ်ဖက်အစဟာ အဲဒီ အိမ်ကြီးတွေ ထဲမှာ ရှိ ရမယ်”

“လှပသည့် ဆာရေးနယ်မှ ရွာကလေး တစ်ရွာ ဖြစ်သည့် အက်ရှားရွာသို့ အင်စပတ်တော် ဗိန်းနှင့် အတူ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်သွားသ ည့် အချိန်တွင် ညနေခြောက်နာရီ ထိုးခါနီးနေလေပြီ။

ရှားလော့ဟု မ်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ သည် ညဝတ် အဝတ်အစားများကို အပြည့်အစုံ ယူလာခဲ့ကြလေရာ နွားရိုင်း တည်းခိုရိပ်သာတွင် အခန်းရ သည် ၌ အစစအရာရာ အဆင်ပြေလျက် ရှိပေ၏ ။ ထိုနောက် ကျွန်ုပ်တို့ သည် အင်စပတ်တော် ဗိန်း လိုက်ပါလျက် နွယ်သာကီ ရိပ်သာသို့ ထွက် လာခဲ့ကြလေ၏ ။ ထို့နေ့ညမှာ ချမ်းအေး၍ လမိုက်သော မတ်လ ညတစ် ည ဖြစ်လျက် စူးရှအေးမြသော လေသည် တိုက်ခတ်လျက် ရှိလေရာ ကျွ န်ုပ်တို့ သွားနေသော ခရီးပန်းတိုင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ သွားရောက် စုံစမ်းနေ သော အမှု၊ ကျွန်ုပ်တို့ သွားရောက်နေသော လူသူ ပြတ်သည့် ကွင်းကြီးနှ

ငုံ အံကိုက်လျက် ရှိပေ၏ ။

* * * * *